SCHRIJVEN

in de lage landen

MARENTE DE MOOR
WIDE VERCNOCKE
ILJA LEONARD PFEIJFFER
BART VAN LOO
SASKIA DE COSTER
ESTHER GERRITSEN
ELVIS PEETERS
CHRISTOPHE VAN GERREWEY
TOMMY WIERINGA
KRISTIEN DIELTIENS
SYLVIA VANDEN HEEDE
ERNEST VAN DER KWAST
STEFAN HERTMANS
DIMITRI VERHULST
JOOST DE VRIES
DAVID VAN REYBROUCK
LIZE SPIT
BARBARA STOK
RANDALL CASAER
MAARTJE WORTEL
ANNELIES VERBEKE
RODAAN AL GALIDI
GIDEON SAMSON
ESTER NAOMI PERQUIN
GUSTAAF PEEK

25 PORTRETTEN DOOR FILMTALENT UIT DE LAGE LANDEN

OFF WORLD, NTGENT & PAARD VAN TROJE NODIGEN U UIT VOOR DE FEESTELIJKE PREMIÈRE OP

MAANDAG 28 NOVEMBER - NTGENT 20U

SINT-BAAFSPLEIN 17, 9000 GENT | KLIK VOOR KAART

GELIEVE UW AANWEZIGHEID TE BEVESTIGEN VOOR 24 NOVEMBER VIA ELIEN@OFFWORLD.BE

OFF WORLD · Interakt film televisie multimedia · VAF MEDIA · flanders · MEDIA FONDS · NL FILM FONDS · CASA KAFKA PICTURES · Belfius · BELGIAN TAX SHELTER

SELECTIE VLAAMSE SCHRIJVERS

De schrijvers uit de serie ‘SCHRIJVEN IN DE LAGE LANDEN’ brengen met hun unieke pen ons hoofd en ons hart in beroering.
De ene doet dat met zijn rauwheid, zijn surrealisme, zijn speelsheid of zijn humor. Een ander blaast ons van onze sokken met zijn scherpe analyses, zijn weelderig taalgebruik of zijn onnavolgbare verbeeldingskracht.
Maar twee dingen hebben al deze schrijvers met elkaar gemeen: massa’s talent en een onverstoorbare drang om te creëren en hun eigen stem te laten horen.

Met onze selectie laten we schrijvers aan het woord die zich de voorbije jaren verdienstelijk hebben gemaakt in verschillende disciplines: fictie, non-fictie, poëzie, kinder- en jeugdliteratuur en graphic novel. Het zijn steeds mensen die hard aan hun weg hebben getimmerd en naam hebben gemaakt, maar van wie we desalniettemin nog veel verwachten in de toekomst.
Met deze selectie brengen we eveneens een breed palet aan persoonlijkheden in beeld: van flamboyante mediafiguren tot schijnwerper-mijdende schrijvers die elk op geheel eigen manier hun oeuvre bij elkaar schrijven.

Saskia De Coster een film van Griet Teck

Saskia De Coster is schrijfster, cineaste, columniste en beeldend kunstenaar.
Ze werkt regelmatig samen met kunstenaars uit verschillende disciplines.

Al op jonge leeftijd is ze gebeten om te schrijven. 'Vrije Val', het *echte* romandebuut van Saskia De Coster, verschijnt in 2002. In datzelfde jaar wordt ze door de Brakke Grond geselecteerd voor Mooie jonge honden, nieuw Vlaams literair talent. Het jonge talent bevestigt in de jaren die volgen. Nominaties, prijzen en lovende reacties lopen bij elke nieuwe publicatie binnen. Haar lef en originaliteit worden geroemd. Haar voorlaatste roman 'Wij en ik' (2012) breekt alle records, wordt een bestseller, wint de Opzij-literatuurprijs, behaalt de longlist van de AKO Literatuurprijs en de Gouden Boekenuil en mag zich aan een langspeelfilm verwachten. Haar werk wordt vertaald in tien talen.
Ook voor collega-schrijvers is Saskia De Coster een grote: "De grote Vlaamse Roman is niet dood. Hij is zojuist geschreven door Saskia De Coster. Wij en ik is een roman die me nog lang zal blijven achtervolgen. Ijzersterk en onvergetelijk."(Herman Koch).

Enkele bekende werken:
Vrije Val
Jeuk
Eeuwige roem
Held
Dit is van mij
Wij en ik
Wat alleen wij horen

Over de film

IK WIST DAT JE KOMEN ZOU is de titel van Saskia's deelname aan Kunstenfestival Watou 2016, een onopvallend witgepleisterd arbeidershuisje dat de set wordt voor een verhaal als totaalervaring. De opbouw van dit project, vormt het uitgangspunt van ze film. Een zintuiglijk en visueel gelaagd portret van een proces, een werk in opbouw. De kamers en gevels van het huis vormen een canvas voor de zinnen en objecten die Saskia geleidelijk aan aanbrengt.
Hiermee verweven ontwikkelt muzikante Inne Eysermans, waarmee ze regelmatig samenwerkt, een 3D sound performance die deel uitmaakt van de totaalervaring.

IK WIST DAT JE KOMEN ZOU is een intiem onderzoek naar al wie de bezoeker is voorafgegaan in dit huis, op deze plaats, en waar iedereen die binnenstapt, richting zoekt. Het traject brengt het verhaal van een onmogelijkheid, een onnavolgbaarheid, hoe mensen zichzelf zoeken in anderen en elkaar eindeloos achternalopen in een keten die lang geleden begonnen is:

Ze zwemmen onder water en komen aan land
Ze kijken om zich heen, doen de deur open
Ze ademen diep in en uit
Hier zullen ze wonen
(Saskia De Coster)

Saskia De Coster koster de constante drang om de grenzen van de literatuur af te tasten. Met IK WIST DAT JE KOMEN ZOU realiseert ze in samenwerking met
Ine Eysermans een eerste ruimtelijke installatie. En net zoals het verhaal zich langzaam openbaart doorheen de ruimtelijkheid, neemt Griet Teck deze elementen mee in een film die de dynamiek van een proces aanraakt, een proces waarin onlosmakelijk het karakter van Saskia's oeuvre besloten ligt.

Over Griet Teck

Griet Teck (Gent, °1982) is jong opkomend Vlaams documentairetalent. Ze focust zich graag op de levenswijzen en omstandigheden van de mens en de onderliggende en onbekende dynamiek die het individu laat ageren in diverse samenlevingen overal ter wereld. In haar werk onderzoekt ze dan ook onze relatie met liefde en tijd op een dynamische, duurzame en tastbare manier.

Griet Teck studeerde aan het KASK in Gent, en maakte de bekroonde film JOHAN, waarin ze de dagelijkse rituelen volgde van haar autistische broer.

Deze erg persoonlijke film stelde haar in de gelegenheid echt te voelen hoe de realiteit ervaren wordt in een wereld met een beperking. Het gaf haar als filmmaker de unieke gelegenheid tot een universele essentie van het mens-zijn door te dringen. Die ervaring leidde tot de realisatie van de film FEEL MY LOVE, haar eerste lange documentaire film, die in 2014 op het Internationaal Film Festival van Rotterdam in première ging.

Elvis Peeters een film van Eva Küpper

Elvis Peeters is het pseudoniem van Jos Verlooy waarmee hij als schrijver, zanger/performer, toneelschrijver en scenarist naar buiten komt. Het is bovendien ook de auteursnaam waaronder het schrijverskoppel Jos Verlooy samen met zijn echtgenote Nicole Van Bael boeken publiceert. Het schrijversduo schrijft zowel poëzie, kinderboeken, hoor- en toneelspelen en rauwe, snoeiharde romans.

Hun werk wordt bewonderd en bevreesd voor hun 'meedogenloze', 'amorele' karakters en verhaallijnen.
Ze zijn bovendien meester in het maken van treffende observaties en goed opgebouwde suspense dat de lezer keer op keer naar zijn nekvel weet te grijpen.
"Is het schrijversduo er weer in geslaagd onrust te stoken, precies zoals in eerder werk. Het is en blijft hun kunst om lezers op sensationele wijze te confronteren met een bepaalde moraal. Vragen borrelen vanzelf op. (De Volkskrant, over 'Jacht')"

Enkele bekende werken:
Het uur van de aap
Brancusi
Meneer Papier gaat uit wandelen
De ontelbaren
Wij
Dinsdag
Jacht

Over de film

Het portret van Elvis Peeters werpt een intieme blik in de geesten van het schrijversduo Jos Verlooy en Nicole Van Bael dat onder dit pseudoniem samenwerkt. Het is geen evidentie om als koppel te schrijven, daarom ontwikkelden ze hun eigen rituelen en werkmethodiek om het evenwicht te bewaren. Discussiëren doen ze nooit binnenshuis, maar in hun favoriete koffiebar, omdat ze dan naar eigen zeggen beleefd moeten blijven. Het ontwapenende duo schrijft dan ook vooral snijdend actuele, donkere teksten die diep onder de huid kruipen en de banaliteit van het kwaad trachten te ontwortelen. Via intieme conversaties en spontane performances, gecombineerd met een abstractere, poëtische beeldtaal geeft het portret een glimp weer van het unieke ontstaansproces van een nieuw werk.

Over Eva Küpper

Eva Küpper (°1984) is werkzaam als audiovisueel auteur en regisseur documentaire. In 2009 behaalde ze haar Master in film aan het KASK te Gent. Een jaar later won ze een IDFA Award en een VAF Wildcard voor haar documentaire 'What's in a name'. Kort daarna maakt ze de film 'Hartendame, Hartenheer' (a.k.a. King and Queen of Hearts) voor Canvas. Met de film 'Gardenia, Before the Last Curtain Falls' (Arte, Canvas), weet ze, als co-regisseur, twee Canadese filmprijzen en de Ensor voor 'Beste Documentaire' op het Filmfestival van Oostende 2015 binnen te halen. Haar nieuwe documentaire 'Between the Devil and My Deep Blue Skin' wordt begin 2017 verwacht. Daarnaast werkt ze sinds 5 jaar als docente Audiovisuele Productietechnieken aan de Universiteit Gent, zetelt ze in de Raad van Bestuur van deAuteurs en geeft ze ook verschillende gastcolleges en masterclasses documentaire in België en het buitenland.

Dimitri Verhulst – een film van Emilie Verhamme

Dimitri Verhulst is zowel romanschrijver als dichter, maar schrijft ook toneelstukken en columns.
Zijn officiële debuut is de verhalenbundel 'De kamer hiernaast' (1999) die genomineerd wordt voor de NRC-prijs. Het begin van veel moois voor Verhulst. Zo wint hij meerdere prijzen voor 'De helaasheid der dingen' en wordt het boek verfilmd.
De jury van de Libris Literatuur Prijs 2009 looft zijn boek 'Godverdomse dagen op een godverdomse bol' met de woorden "een vuurwerk van taal en een literaire prestatie van formaat van iemand die het métier tot in de puntjes beheerst. Het is een boek dat de lezer in een hoek dwingt, hem voor de keuze plaatst." Het is dan ook niet verbazingwekkend dat hij met de prijs gaat lopen.

Verhulst schrijft erg volks, sarcastisch en expliciet en hij gebruikt veel zelfverzonnen woorden. In 2014 krijgt hij de prijs voor mooiste literaire zin. Met 'De zomer hou je ook niet tegen' levert hij in 2015 het boekenweekgeschenk af.

Enkele bekende werken:
Problemski hotel
De helaasheid der dingen
Mevrouw Verona daalt de heuvel af
Godverdomse dagen op een godverdomse bol

Over de film

Van Chipka naar Chipka is een aantekening bij de reis die Dimitri Verhulst maakt als schrijver tussen zijn geboortestad Aalst en de Bulgaarse hoofdstad Sofia, de stad die centraal staat in zijn nieuwe roman 'Het leven, gezien van beneden'. Beide plaatsen zijn verbonden in naam en âme.
We ontdekken welke plaats beide Chipka's innemen in het persoonlijke en literaire leven van Dimitri Verhulst en hoe de persoonlijke en algehele geschiedenis vervlochten worden tot nieuwe ideeën en poëzie worden, in een poging om de wereld, het leven te begrijpen...

Over Emilie Verhamme

Emilie Verhamme is ondanks haar erg jonge leeftijd lang geen onbekende meer in de Vlaamse filmwereld. Ze zat nog maar in haar tweede jaar aan filmschool Sint-Lukas toen ze met haar kortfilm '**Cockaigne**' geselecteerd werd voor de officiële competitie van het filmfestival van Cannes. Met haar eindwerk '**Tsjernobyl Hearts**' won ze een VAF Wildcard. Die film handelt over twee adolescenten op een eiland, die trachten te ontsnappen aan gesloten maatschappij waarin het niet makkelijk opgroeien is.

In 2014 verraste ze de wereld met **Eau Zoo**, haar VAF Wildcard, die uitgroeide tot een internationaal bekroonde langspeelfilm. 'Eau Zoo' heeft het over een gesloten gemeenschap die ervan overtuigd is dat de Apocalyps nabij is. Verhamme schept in 'Eau Zoo' met beperkte middelen en een toegewijde cast een bevreemdende en nerveuze sfeer.

Recent maakte Emilie nog 2 korte films:

Antichambre (2015) - Platform Nowness / Internationaal kortfilmfestival São Paulo
Farao's zonder goud (2016) - Internationaal filmfestival Slovakije

Bart Van Loo – een film van Ibbe Daniëls

Bart Van Loo is schrijver en conferencier die ook bij onze noorderburen een graag geziene gast is.
Hij schrijft, praat en acteert met een legendarische bevlogenheid en kennis van zaken over wat hem nauw aan het hart ligt: Frankrijk. Zijn taal is even bourgondisch als het land waarover hij schrijft.

In 2006 laat Bart Van Loo voor het eerst literair van zich horen met 'Parijs retour. Literaire reisgids voor Frankrijk.'
Vele rijk gedocumenteerde, wervelend geschreven en origineel uitgewerkte boeken over de Franse cultuur later is deze man die 'een pleitbezorger wil zijn voor een (Franse) cultuur die steeds meer in de verdrukking komt' nog lang niet uitverteld.

Enkele bekende werken:
Parijs retour. Literaire reisgids voor Frankrijk
O vermiljoenen spleet! Seks, erotiek en literatuur
Elsschot, Antwerpen en Coraline
Chanson. Een gezongen geschiedenis van Frankrijk
Bleu Blanc Rouge. Reis door Frankrijk in 80 vragen
Napoleon. De schaduw van de revolutie

Over de film

Ibbe Daniëls ontwaarde een extreem groot contrast tussen het stille schrijverschap van Bart Van Loo en een soort uitbundigheid, die af en toe naar buiten komt wanneer hij zijn nest verlaat om zich en plein public te ontpoppen tot cabaretier.
De film is dan ook opgebouwd rond dit intrigerend contrast - de schrijver die in stilte in zijn werkkamer schrijft verus de explosieve verteller in een publiek decor. Stilte in de velden versus lawaai in de zalen.

De rol van Ibbe als filmmaker zou zo eerlijk mogelijk zijn. Er is een schrijver en een regisseur, die elkaar best tegenkomen in het midden.
De film is een fascinerende enscenering van de interactie tussen een schrijver en een filmmaker
Die van de regisseur die de controle over zijn reportage verliest, omdat de schrijver en zijn enthousiasme gaandeweg het stuk overnemen. Als we dit letterlijk nemen komen we op de rand van de fictie terecht.

Ook al gaat het om een fictieve documentaire, aan Bart Van Loo's authenticiteit wordt niet geraakt.
Zijn antwoorden zijn echt, zijn stand-up ook (met deze show gaat hij volgend jaar op tournee). De enige die de controle verliest is de film(maker) zelf.
En ook de kijker wordt bij de neus genomen.
Door de kracht van de vertelling zelf.

Over Ibbe Daniëls

Ibbe Daniels is geboren in een grafisch nest, en dat zie je ook aan haar werk.
Documentaire is haar grote passie, maar ze maakt ze liefst een twist.
Ze geeft de werkelijkheid graag een draai of houdt ze ervan deze te interpreteren, met respect voor het origineel. Die manipulatieve manier zie je terug in haar allereerste korte documentaire ('badhuis'), maar ook in later werk. Haar onderwerpen zijn vaak die van de onbegrepene of spelen zich af in de marge.

Ibbe onderhoudt haar regiestiel door televisiewerk (Belpop, Mijn moeder, People Of Tomorrow...). maar eerder ook videoclips (dEUS, Evil Superstars..), of campagnes (SOS kinderdorpen).

Bij Offworld regisseerde ze haar eerste auteursdocumentaire Rêve Kakudji, een sterk en intimistisch portret van een jonge Congolese contra-tenor die het wil maken in de Westerse operawereld. De film ging in 2013 in première op het Idfa en maakte een mooi parcours langs internationale filmfestivals en de Belgische bioscopen.

Lize Spit – een film van Ellen Vermeulen

Lize groeide op in Viersel en woont sinds 2005 in Brussel. Ze behaalde een Master Scenario aan het RITS, schrijft daarnaast ook proza en poëzie. Ze publiceerde o.a. in Het Liegend Konijn, De Gids en Das Magazin. In 2013 won ze zowel de jury- als de publieksprijs van WriteNow! Lize geeft scenario-cursussen bij Wisper en is gast-docent Schrijven op de LUCA School Of Arts in Brussel. Ze is gespecialiseerd in AVI-schrijven, leverde teksten voor De Taalbende, de nieuwe taalmethode van Plantyn. Ze is een van de initiatiefnemers van vzw RAW die werkruimte aanbiedt aan jonge schrijvers en filmmakers.

Het Smelt, haar debuutroman, verscheen in januari 2016 bij Das Mag Uitgevers.

Over de film

Terwijl de Duitse vertaalster Helga van Beuningen het boek 'Het Smelt' vertaalt, keert de schrijfster Lize Spit terug naar de plek waar het verhaal zich afspeelt en waar ze haar jeugd doorbracht.
Ze denkt er na over haar hoofdpersonage Eva als een weerspiegeling van haarzelf en haar eigen jeugd.
Een film over de kracht van een literaire afrekening.

Over Ellen Vermeulen

Ellen Vermeulen (°1982) leeft en werkt in Gent.
Ze studeerde in 2005 af aan het RITCS.
Ze brak door met de film '9999' die aandacht vestigde op de situatie van geïnterneerden in de gevangenis van Merksplas. Hiermee won ze de Fried Van Hoof Award voor mensenrechten en kreeg ze een eervolle vermelding op het festival Visions du Réel. De film werd vertoond op tal van festivals in binnen- en buitenland en werd getoond aan het Europees Hof voor de Rechten van de Mens in Straatsburg.
In haar doctoraatsonderzoek aan het RITCS doet ze onderzoek in het kader van haar trilogie over martelaren. Ze geeft ook les aan het RITCS.

Sylvia Vanden Heede – een film van Leni Huyghe

Sylvia Vanden Heede is kinderboekenschrijfster. Ze schrijft zowel voor beginnende lezers als voor tieners en adolescenten.

Hoewel haar naam bij het grote publiek misschien niet meteen een belletje doen rinkelen, doet haar werk dat absoluut wel.
Vos en Haas. Een internationaal succes. Maar ook de vele andere boeken die ze schrijft kunnen op veel erkenning rekenen. Al in de lagere school schreef Sylvia Vanden Heede lange verhalen in haar schriftjes. Het liefst zat ze alleen in haar kamer aan haar bureau. Daar verzon ze personages waar ze pagina's lang over kon doorschrijven. Ze inspireerde zich op avonturenverhalen: ze las graag de boeken van de Rode Ridder, de sprookjes van Grimm maar ook dierenencyclopedieën inspireerden haar. Als kind wilde Sylvia dierenarts worden. Haar verhalen gingen toen al over dieren: een zwerfhond of een vos. Ze illustreerde de verhalen met eigen tekeningen.
In 1988 dient Sylvia een manuscript in voor een schrijfwedstrijd voor kinderboeken. Ze wordt tweede maar haar werk 'De spiegelplas' wordt toch uitgegeven. Daarna blijft ze schrijven, vaak in samenwerking met uitgeverij Lannoo. Ze doet regelmatig vertaalwerk voor kindertijdschriften. Ze vertaalt bijvoorbeeld Franse tekstjes voor het kindermagazine Zonnekind. Ze merkt dat ze hiervoor talent heeft. Het Frans is niet altijd even letterlijk vertaalbaar en het Nederlands is compacter. In het Nederlands zoekt ze op de woorden en de grammatica. Op die manier is ze bezig met de basis van taal: de zoektocht naar het juiste woord, de juiste zin.
Enkele bekende werken: *De spiegelplas, Wok van de wilden, De huid van de beer, Vos en Haas, Opgestaan is plaats vergaan, Ik kan huilen!, De kers op de taart, Donderkop, Wolf en hond*

Over de film

Sylvia Vanden Heede is jeugdschrijfster en woont in Brugge. Op twintig jaar tijd schreef ze een indrukwekkende reeks aan kinder- en jeugdboeken bijeen, waaronder haar meest bekende werk Vos en Haas. Vanden Heede bouwt met simpele woordjes op maat van beginnende lezers, aan een eigen universum waarin haar fascinatie voor dieren en natuur centraal staat. Haar boeken zijn speels en zitten vol humor.

Voor Sylvia begint alles met verbeelding, dat is de reden waarom ze schrijft. Een kind kan zich nog zonder schroom in de eigen fantasie verliezen, als volwassene ruil je die helaas vaak in voor de realiteit. Vanden Heede heeft die verbeelding en het kind in zichzelf echter nooit losgelaten. Ze duikt nog elke dag haar eigen universum in en bouwt daar aan nieuwe verhalen, want die heb je volgens Vanden Heede nodig om de realiteit beter te begrijpen.

Over Leni Huyghe

Leni Huyghe (1986) studeerde Politieke Wetenschappen aan de UGent en Audiovisuele Kunsten aan Sint Lukas Brussel. Fictie is haar grote liefde, maar haar werk flirt vaak met de experimentele film en de documentaire. Haar vier kortfilms haalden selecties voor verschillende filmfestivals in binnen- en buitenland. Huyghe's studentenfilm Matteus werd in 2012 geselecteerd voor de Cinéfondation in Cannes en PS Sao Paulo (2013) kreeg 'Le prix du Jeune Public' op Visions du Réel. Op dit moment legt ze de laatste hand aan een kortfilm met steun van het VAF en bereidt ze zich voor op nieuwe projecten. Leni is lid van de VZW Mont Saint Eugène, een platform van en voor gelijkgestemde beginnende kunstenaars uit verschillende disciplines. Ze woont en werkt in Brussel.

Kristien Dieltiens – een film van Gust Van den Berghe

Kristien Dieltiens is jeugdauteur en illustratrice.
In haar boeken richt ze zich tot jonge lezers van verschillende leeftijden.
Kristien Dieltiens debuteert in 1997 met een voorleesprentenboek voor jonge kinderen en volwassenen. Ondertussen heeft ze al meer dan 50 boeken op haar naam staan, waarvan vele zijn genomineerd of in de prijzen zijn gevallen.

De schrijfstijl van Dieltiens wordt als 'filmisch', 'zintuiglijk' en 'gevoelig' omschreven. Haar geloofwaardige, historisch onderbouwde en psychologische uitwerking van haar personages en haar kunde om gevoelige thema's en kinderleed te beschrijven maken van haar een unieke schrijfster. Intrige, humor en avontuur vormen een rode draad doorheen haar werk. Haar boeken zijn in verschillende talen vertaald.

Enkele bekende werken:
Olrac
Aude
Candide
De stille pijn van Luca
De zomer van Gisteren & Pudding
Papinette
Kelderkind

Over de film

Moeder en zoon, zij schrijft boeken hij regisseert films, samen kennen ze het creatieve proces. Twijfelen, zoeken, denken wachten en dan springen. Wanneer en hoe komt een goed verhaal tot stand. Wat als het deze keer niet lukt? Samen gaan ze opzoek naar een ongeschreven boek, het is altijd een verrassing wie of wat er dan komt opdagen.

Over Gust Van den Berghe

Gust Van den Berghe (°1985) begon zijn carrière als danser. Hij was lid van het Koninklijk Ballet van Vlaanderen waar hij zowel danste als muziek produceerde. Tussen 2005 en 2009 componeerde en produceerde muziek voor verschillende bands, balletten en theaterstukken. In 2009 werkt hij als regie-assistent bij de Koninklijke Vlaamse Opera. Intussen maakte hij een aantal experimentele korte films en documentaires. In 2010 maakte hij zijn fictiedebuut met "En waar de sterre bleef stille staan". Een jaar later maakte bij zijn tweede langspeelfilm "Blue Bird". Beide films gingen in première op de Directors' Fortnight in Cannes. In 2012 schreef en regisseerde een opera voor het jonge publiek in opdracht van de Vlaamse Opera: "Koningin van de Nacht", een vrijelijke adaptatie van Mozarts Toverfluit. In 2014, draaide hij zijn 3de langspeelfilm "Lucifer", tegelijk het sluitstuk van zijn trilogie. Lucifer is een eerste geheel cirkelvormige film, gedraaid in een speciaal hiervoor door Gust en zijn cameraman ontwikkeld formaat, de Tondoscopie.
Momenteel is hij docent aan verschillende filmscholen en ontwikkelt hij zijn nieuwe langspeelfilm die in 2017 zal worden gedraaid.

Randall Casaer – een film van Christina Vandekerckhove

Randall Casaer is tekenaar-schrijver, dichter, illustrator, cabaretregisseur en gewezen performer.
Over Randall Casaer lezen we: "Randall zou het liefste leven zoals hij strips maakt: zwierig, virtuoos, lichtvoetig, poëtisch, grappig, bedrieglijk eenvoudig, op zoek naar tovenarij en vol van mededogen (oogachtend)".

In 2007 verschijnt zijn stripdebuut 'Slaapkoppen'. Dat slaat in als een bom: 'Slaapkoppen' zou je – pun intended – een droomdebuut kunnen noemen. Randall.C (voluit Randall Casaer) levert met dit album, dat zowel qua vorm als qua inhoud de grenzen tussen fantasie, droom en werkelijkheid aftast, een meesterstuk af dat kan tellen. Het tekenwerk is fantastisch, de erg eigenzinnige en sobere inkleuring prachtig en het verhaal hangt van de goede vondsten aaneen" (stripgids).

Vanaf dan vinden vele grafisch/tekstuele pareltjes - illustraties, graphic novels, graphic poems - de weg naar het grote publiek.

Enkele bekende werken:
Slaapkoppen
To Do
Ik zie u gaarne met een boek
De ridder die niet slapen wilde

Over de film

Het portret dat Christina van Randall Casaer maakte, is als het ware een tocht doorheen de verbeelding van de tekenaar/schrijver en het ontstaan van zijn werk. Ze heeft er voor gekozen surrealiteit en realiteit te laten samengaan. Op die manier maak ik het mogelijk zijn liefde voor fantasie en poëzie visueel over te brengen.

Over Christina Vandekerckhove

Christina Vandekerckhove studeerde af met grootste onderscheiding aan het KASK audiovisuele kunst en werk sindsdien als freelance regisseur voornamelijk voor televisie. Vorig jaar maakte ze de film 'De Nada' met Daan Stuyven en Peter De Bruyne, een visuele muzikale roadmovie voor de openbare omroep. Op dit moment is ze bezig met het filmen van haar documentaire 'Rabot', een portret over de bewoners van drie woontorens in Gent die uit het stadsbeeld gaan verdwijnen. Release oktober 2017.

Joost de Vries – een film van Rob Rombout

Joost de Vries (1983) studeerde journalistiek en geschiedenis in Utrecht. Sinds 2007 is hij redacteur en literair criticus van De Groene Amsterdammer. In 2010 publiceerde De Vries zijn eerste roman, Clausewitz, over een jonge academicus die op zoek gaat naar een verloren gewaande cultschrijver. Mede vanwege de heftige, tegengestelde reacties die zijn debuut Clausewitz heeft opgeroepen, is zijn boek een succes. Er waren al snel meer dan 10.000 exemplaren van verkocht. Met Clausewitz was De Vries genomineerd voor de Selexyz Debuutprijs en de Anton Wachterprijs. Op 6 december 2011 ontving De Vries een C.C.S. Crone-stipendium voor Clausewitz. In april 2013 publiceerde hij zijn tweede roman, De republiek, eveneens bij uitgeverij Prometheus. Opnieuw speelt de roman in een academisch milieu, dit keer gaat het over het overlijden van een hoogleraar in de 'Hitlerstudies' en de strijd tussen twee van zijn oud-studenten om wie als zijn opvolger gezien zal worden. De republiek werd onder meer genomineerd voor de BNG Nieuwe Literatuurprijs en de Libris Literatuurprijs en werd bekroond met het Charlotte Köhler Stipendium 2013 en de Gouden Boekenuil 2014.
In oktober 2014 verscheen zijn essaybundel Vechtmemoires. De Vries lijkt in zijn onderkoeld humoristische reactie op dat succes op de held uit zijn roman. In een interview zei hij: ‘Lekker voor mijn studieschuld.’

Verschenen van Joost de Vries

*Clausewitz (*2010)
De republiek (2013)
*Vechtmemoires (*2014)

Over de film

Het portret van Joost de Vries geeft een inkijk van zijn denkwereld,
zijn fascinaties en zijn drang om alles over een onderwerp te kennen.
Hij zet zich duidelijk af tegen het relativisme en het cynisme van de vorige generatie schrijvers.

De film vertrekt van een interview, waar hij (letterlijk) van alle kanten wordt geportretteerd.
De teksten van dit interview onderlijnen (maar contrasteren soms) met de beelden van de treinreis.

De film is een ontmoeting tussen literatuur en film, tussen de schrijver en de filmmaker.
Samen (maker en schrijver) hebben vinden zich èn bevinden zich in de anonieme, tijdloze treinwagon.

Het universum is dus niet Amsterdam, waar hij woont, maar kaders van landschappen en mensen, die aan hem voorbij glijden.
Van toevallige, tijdelijke "stopovers", met (on-Hollandse) architecturen, van meesters, die zichzelf willen overstijgen gealterneerd met vluchtige, anonieme voorbijgangers.

Over Rob Rombout

Rob Rombout is een onafhankelijk filmmaker, docent en lector. Hij is mede-oprichter van de internationale Masteropleiding DocNomads, en is opleidingshoofd van DocNomads aan het Sint-Lukas-Instituut te Brussel. Vele van zijn films werden door internationale tv- omroepen gecoproduceerd en uitgezonden en werden bekroond op diverse internationaal festivals. Rob Rombout was gedurende 10 jaar vicevoorzitter van de Belgische tak van de Franse auteursvereniging Scam, zetelde in filmcommissies in België en Frankrijk en is lid van het adviescomité van de American University of Technologies in Beiroet.

Ernest van der Kwast – een film van Flo Flamme

Ernest van der Kwast debuteerde met Soms zijn dingen mooier als er mensen klappen. Onder de naam Sieger Sloot publiceerde hij de roman Stand-in. Hij brak door bij het grote publiek met de roman Mama Tandoori, die in Nederland en Italië een bestseller werd, met meer dan 100.000 verkochte exemplaren. In 2012 verscheen de novelle Giovanna's navel, die ook in het Duits werd vertaald. In 2015 verscheen zijn roman De ijsmakers, die inmiddels aan zes landen is verkocht. In 2016 won hij voor De ijsmakers de Dioraphte Literatour Prijs. In september 2016 verscheen zijn nieuwste roman Het wonder dat niet omvalt.

het werk van Ernest van der Kwast:
Man zoekt vrouw om hem gelukkig te maken (2004)
Soms zijn dingen mooier als er mensen klappen (2005)
Stand-in (2007, onder het pseudoniem Sieger Sloot)
Mama Tandoori (2010)
Giovanna's navel (2012)
De familie Lazuriet (2014)
De ijsmakers (2015)
Het wonder dat niet omvalt (2016)

Over de film

"klein is het hart waarin één liefde groeit, de geest waarin maar één gedachte groeit, het leven dat men aan één doelwit wijdt, zijn kans verspelend op onsterfelijkheid". - Uit Epipsychidion van Percy Shelley.

Met dit fragment uit het gedicht van de Engelse romanticus Shelley maakt het hoofdpersonage uit de De ijsmakers voor het eerst kennis met de dichtkunst. Het fragment lijkt eveneens te verwijzen naar de schrijver, Ernest van der Kwast. Ook zijn geest is kwistig gevuld met ideeën, talkshows, presentaties en colmuns schrijven. Hij pendelt tussen één kantoor om proza te pennen, een tweede om zijprojecten uit te werken en de zolderkamer thuis om de puntjes op de i te zetten. Aan de zijlinie van atletiekwedstrijden juicht hij zijn twee jonge kinderen toe en thuis slingert een Italiaanse vriendin hem heen en weer tussen Rotterdam en Zuid-Tirol. De ziel van Ernest is rusteloos en zo ook zijn personages.

Over Flo Flamme

Flo Flamme (1986) is een Belgische filmregisseur. Als dochter van een beeldend kunstenaar ontwikkelde ze een voorliefde voor het beeld en in het bijzonder voor theater. Op haar achttiende verliet ze de theaterspots en startte een opleiding aan het LUCA, school of arts, te Brussel. Gefascineerd door de soms flinterdunne scheidingslijn tussen realiteit en fictie specialiseerde ze zich in het documentaire genre. Na haar studies bekwaamde Flo zich in de praktijk van het filmmaken in samenwerking met verschillende filmmakers en als regisseur van videoclips. Añoranza, haar eerste langspeelfilm komt uit in november en is geïnspireerd door een gedesoriënteerde generatie in het hedendaagse Cuba. Gedraaid in Havanna geeft Añoranza een poëtische stem aan drie oudere inwoners van de stad en het wankele evenwicht tussen hun revolutionair verleden en een onzekere toekomst in de toeristische Cubaanse mallemolen.

Stefan Hertmans – een film van Kadir Balci

Stefan Hertmans (Gent, 31 maart 1951) is auteur van een omvangrijk literair en essayistisch oeuvre, waarvoor hij zowel in binnen- als buitenland werd onderscheiden. Hij publiceerde poëzie, romans, essays, theaterteksten, kortverhalen en een handboek over kunstagogiek.
Hij doceerde in de master opleiding van de Koninklijke Academie voor Schone kunsten (KASK, Hogeschool Gent) en leidde er het Studium Generale tot oktober 2010.
Hij doceerde of gaf lezingen aan de Sorbonne, de universiteiten van Wenen, Berlijn en Mexico City, Library of Congress (Washington), University College London.
Voor 2012-2013 is hij visiting professor aan de Universiteit Gent, kunstwetenschappen.

Hertmans publiceerde romans, verhalenbundels, essayboeken, theaterteksten en een twaalftal bundels poëzie.

Werk van Stefan Hertmans: *Ruimte*, Van Hyfte, 1981. *Ademzuil*, 1984. *Melksteen*, Poëzie, 1986. *Gestolde wolken,* Proza, 1987. *Zoutsneeuw*, Elegieën, Poëzie, 1987. *Bezoekingen*, Poëzie, 1988. *Oorverdovende steen*, Essays, 1988. De grenzen van woestijnen, Proza, 1989. *Sneeuwdoosjes*, Essays, 1989. *Het narrenschip*, Poëzie, 1990. *Verwensingen*, Poëzie, 1991. *Kopnaad*, Theatertekst, 1992. *Muziek voor de overtocht*, Poëzie, 1994. *Naar Merelbeke*, Roman, 1994. *Fuga's en pimpelmezen. Over actualiteit, kunst en kritiek.* Essays, 1995. *Francesco's paradox*, Gedichten, 1995. *Annunciaties*, Gedichten, 1997. *Steden. Verhalen onderweg,* Proza, 1998. *Het bedenkelijke. Over het obscene in de cultuur*, Essays, 1999. *Waarover men niet spreken kan: elementen voor een agogiek van de kunst,* 1999. *Goya als hond*, Poëzie, 1999. *Mind the gap.* Theatertekst, 2000. *Café Aurora,* Essays bij het werk van kunstenaar Jan Vanriet, 2000. *Als op de eerste dag*, Roman in verhalen, 2001. *Het putje van Milete*, Essays, 2002. *Engel van de metamorfose. Over het werk van Jan Fabre*, 2002. *Vuurwerk zei ze. Gedichten.* Poëzie, 2003. *Harder dan sneeuw*, Roman, 2004. *Kaneelvingers*, Poëzie, 2005. *Jullie die weten,* Libretto, 2005. *Muziek voor de overtocht. Gedichten 1975-2005*. Poëzie, 2006. *Het zwijgen van de tragedie*, Essays, 2007. *Het verborgen weefsel*, Roman, 2008. *Waarover men niet spreken kan, Grondslagen voor een agogiek van de kunst*, 2010. *De val van vrije dagen*, Gedichten, 2010. *De mobilisatie van Arcadia*, Essays, 2011, *Oorlog en Terpentijn*, roman, 2013.

Over de film

In deze documentaire gaan we met Stefan Hertmans mee op een sfeervolle reis doorheen een belangrijk deel van zijn persoonlijk leven. Het is een reis die start in zijn ouderlijke huis in Sint-Amandsberg en eindigt in het pittoreske maar rauwe Monieux. Een Franse dorp die sinds jaren zijn tweede leven geworden is.
Er is één gevoel dat steeds bovendrijft bij het lezen van het werk van Stefan Hertmans en die visueel verwezenlijkt wordt in deze documentaire. Een gevoel van zoete, rauwe en soms versmachtende melancholie.

Over Kadir Balci

Kadir Balci (°1970) studeerde af als meester in de Audiovisuele Kunsten aan de Gentse Koninklijke Academie voor Schone Kunsten. Later was hij twee jaar gaststudent aan het Bournemouth and Poole College of Art and Design. Zijn werk bestond vooral uit bedrijfsfilms, reclamefilms, een korte film en een animatiefilm.

In 2010 debuteerde hij met zijn eerste langspeelfilm, TURQUAZE.

Voor zijn tweede langspeelfilm TROUW MET MIJ, werkte Balci samen met scenarist Jean-Claude van Rijckeghem en producer Dries Phlypo van A Private View. Begin 2015 kwam de film in de Vlaamse bioscoopzalen.

In 2015 regisseerde hij vijf afleveringen van de nieuwe Vlaamse dramareeks AMIGO'S.

Momenteel schrijft Balci aan zijn derde langspeelfilm.

Christophe Van Gerrewey – een film van Sofie Benoot

Christophe Van Gerrewey (1982) studeerde architectuur aan de Universiteit Gent en literatuurwetenschappen aan de Katholieke Universiteit Leuven. Als FWO-aspirant rondt hij in het voorjaar van 2014 een doctoraat af met als titel 'Architectuur, een gebruiksaanwijzing. Theorie, kritiek en geschiedenis sinds 1950 volgens Geert Bekaert', met als promotoren Mil De Kooning en Bart Verschaffel. In 2013 schreef hij een monografie over Xaveer De Geyter Architecten, in de loop van 2014 werkt hij voor uitgeverij Lannoo aan een boek over Belgische architectuur sinds 1989.
Hij is lid van de redactie van de tijdschriften OASE en DWB. Samen met Mil De Kooning is hij redacteur van de verzamelde opstellen van Geert Bekaert. In 2008 won hij de Prijs voor Jonge Kunstkritiek in de categorie recensie en essay. In 2012 verscheen zijn romandebuut 'Op de hoogte' (De Bezige Bij, Debuutprijs en Prijs voor Proza Provincie Oost-Vlaanderen), in 2013 volgde 'Trein met vertraging'.

Over de film

Trein met vertraging is het minutieus beschreven relaas van een ogenschijnlijk onschuldige treinrit van Oostende naar Antwerpen-Centraal. Alles loopt op wieltjes tot de trein in een dramatisch hoogtepunt stil komt te vallen. Minuut per minuut begeleidt Van Gerrewey de lezer op meesterlijke wijze langsheen het hobbelig traject en gunt ons een blik in de diepste gedachten van de passagier.
Trein met vertraging is een even treurig als komisch verslag van een treinreis, opgebouwd uit ervaringen van reizigers die elk hun problemen hebben, of het nu lichamelijk ongemak is, een bij te vijlen essay, of een familievoorraad roomijs die dreigt te smelten. In de vaardige handen van Van Gerrewey wordt een simpele treinreis een symbool voor onze hysterische tijden, waarin niets nog echt lijkt te lukken en waarin de burger al te vaak vooral een ontevreden consument is.

Trein met vertraging is een zeer minutieus beschrijving van op het eerste gezicht banale gebeurtenissen. De eenheid van setting en het toespitsen op de gedachten van de personages lijken mij een ideale context te vormen voor een creatief portret van een schrijver.
Christophe Van Gerrewey heeft zelf geen rijbewijs en gebruikt het openbaar vervoer regelmatig, het is door zoveel met de trein te reizen dat hij, als ware NMBS-kenner uiteindelijk begonnen is een boek te schrijven over dit gegeven van verschillende mensen die samen in een kleine ruimte zitten, hun gedachten en interacties. Hij observeerde de reizigers en stelde uit al zijn observaties personages samen. Hij begon n a te denken wat hun gedachten en verhalen waren.
Het portret wordt een soort re-enactment van het maakproces van het boek. Christophe Van Gerrewey bevindt zich op de trein en kijkt naar gezichten en handelingen van de reizigers. Hij beweegt zich door de trein en gaat tegenover of naast de mensen zitten. Hij observeert en kijkt rond. Hij ziet een heel register van mogelijke treinreizigers waarop door een voorleesstem de personages uit het boek geprojecteerd worden.

Wij zoeken op de trein naar de archetypes van Christophe, luidruchtige tieners, een schoolklasje die instapt en het compartiment inneemt, een man die tevergeefs probeert te werken, de vrouw die luidruchtig belt.…
We gebruiken letterlijk Christophe Van Gerreweys point of view, als stille observator. De setting van een trein trekt mij als documentaire filmmaker al heel lang aan omwille van zijn constante blikkenspel. Een treinrit is 1 groot spel van kijken voor mij. Zeker bij valavond wanneer het buiten net niet donker genoeg is zodat men net landschap nog kan zien, maar waarbij je ook reeds de weerspiegeling van je medepassagiers kan zien en ongegeneerd kan kijken naar elkaar zonder dat de andere het doorheeft. Mensen kijken naar elkaar, proberen te bedenken wie die vreemde persoon die tegenover hen zit is, we maken verhalen over elkaar in ons hoofd. Dit is waar dit kort portret rond gaat. We tonen een constant blikkenspel tussen de reizigers, met als meest presente blik die van de schrijver die zijn fantasie op de personages projecteert.

Over Sofie Benoot

Sofie Benoot is een jonge getalenteerde filmmaakster met Brussel als uitvalsbasis. In 2007 studeerde ze af in ‘documentaire’ aan het St-Lucas Brussel. In 2007 behaalde ze haar master in de audiovisuele kunsten in de richting documentaire aan het Sint-Lucas-Instituut te Brussel. Sinds 2003, het jaar dat ze aan haar studie begon, investeert ze al haar passie en talent aan zeer eigenzinnige en beklijvende documentaireprojecten. Blue Meridian was haar eerste filmproject na het beëindigen van haar studies. Het was één van de 13 geselecteerde projecten voor de eerste editie van FIDlab gedurende FID Marseille 2009 waar het de eerste prijs behaalde. In tussentijd breidde ze haar ervaring uit als creatief coördinator bij ‘Berlin’, een gerenommeerd theater- en filmcollectief, en als productieassistent en regieassistent voor diverse theater- en filmprojecten. In de weinig overblijvende tijd, geeft Sofie gastcolleges en lezingen over aspecten en onderwerpen van het genre documentaire die haar erg na aan het hart liggen. in 2014 liet ze haar 3de film ‘Desert Haze’ op de wereld los, die in de internationale competitie van Visions du Réel haar wereldpremière beleefde, en een internationale festival- en cinemaparcours aflegde. in 2015 was ze co-auteur en regisseur van 2 afleveringen van de veelgeprezen serie Archibelge.

Wide Vercnocke – een film van Jan Bultheel

Wide Vercnocke (1985) studeerde in 2010 af aan de Hogeschool Sint-Lukas als Master illustratie/beeldverhaal. Sindsdien werkt hij als freelance illustrator voor onder meer Knack Focus en Agenda. Ook is hij huistekenaar van het maandelijkse evenement 'De Sprekende Ezels' in Leuven en Brussel. In 2013 verscheen zijn geprezen debuutstrip Mijn muze ligt in de zetel en in mei 2014 verscheen zijn tweede album Wildvlees, beide gepubliceerd door uitgeverij Bries. In september 2016 verschijnt Narwal, ook bij Bries.

Verschenen van Wide Vercnocke:

Narwal (2016)
Wildvlees (2014)
Mijn muze ligt in de zetel (2013)

Over de film

De film vertrekt vanuit de fascinatie van de filmmaker voor het werk van Wide Vercnocke en het gemak waarmee hij in en uit de realiteit stapt. Zijn tekeningen zijn realistisch maar tegelijkertijd surrealistisch. De werkelijkheid waarin zijn verhalen zich afspelen shiften de hele tijd tussen een intense en verhevigde droomwereld en een banale en saaie realiteit. Hijzelf noemt het een spel van verborgen driften. De verborgen erotische verlangens die niet uitgesproken (mogen) worden maar die er wel zijn, onderhuids, in die schemerzone tussen willen en weten.

Het filmportret gaat op dezelfde manier te werk. Jan Butheel gebruikt zijn ervaring en kunde als animatiefilmregisseur om deze dubbele gespleten wereld te visualiseren. Animatiefilm heeft namelijk ook deze eigenschap gemakkelijk een parallel universum te creëren waarin alles kan.

In de grafische stijl van Wide zelf, laat de film een parallel universum doorschemeren tussen, naast, in en doorheen het interview, waarbij hetgeen gezegd wordt ook becommentarieerd, tegengesproken of ontkracht wordt door een visuele tussenkomst. De banale realiteit van de interviewer wordt verhevigd door een surrealiteit die door zijn grafiek, kleur en vorm een verborgen meerwaarde geeft.

De realiteit van Wide Vercnocke is zijn eigen biotoop: zijn atelier in de industriële zone in Zaventem. De sofa is het centrum van al zijn activiteiten. Hier woont, schrijft en werkt hij. Ik wilde Wide dus interviewen in, op en rond deze sofa. Een vrije interpretatie van het Wide Vercnocke universum dat op een speelse en lichte manier de onuitgesproken verborgen driften van de auteur moet illustreren.

Hoe werkt hij? Wat zijn de kleine dagelijkse rituelen? Wat is zijn inspiratie? Wat zijn zijn meesters? Waarom tekent hij? Waarom interesseren deze verhalen hem? Hoe schrijft hij? Vanwaar zijn fascinatie met bronstige herten? Naakte vrouwen? Wat is zijn werkmethode? Waar komt hij vandaan? Waar wil hij naartoe? Wat is zijn volgende werk en waar gaat het over?

Over Jan Bultheel

Jan Bultheel was gedurende 16 jaar regisseur en producent van vooral reclamefilms in zijn eigen Brusselse productiehuis 'Pix & Motion', wat hem internationale prijzen en erkenning opleverde,
In het nieuwe millennium, ruilde Jan Bultheel de reclamesector voor creatief werk voor theater- en dansgezelschappen.

Hij schreef, ontwierp en regisseerde de serie 'Hazentem', een animatieserie voor kinderen in coproductie met Ketnet en TF1. De serie werd aan verschillende Europese omroepen verkocht.
CAFARD - 2015 – is zijn eerste lange animatiefilm. De film is geheel auteursgedreven. Jan schreef het scenario, ontwikkelde de grafische stijl, regisseerde de acteurs, monteerde film, leidde het animatieteam en maakte de texturen van alle animatiefiguren en filmsets geheel zelf.
CANAAN – in ontwikkeling 2016 - is zijn tweede lange animatiefilm voor een volwassen publiek.

David Van Reybrouck – een film van Dick Tuinder

David Van Reybrouck studeerde archeologie en filosofie en was enkele jaren actief als cultuurhistoricus. Midden jaren 2000 zegt hij de academische wereld vaarwel om zich volledig toe te leggen op het schrijven van essays, proza, poëzie en theater.

Van Reybrouck laat zich opmerken door zijn veelzijdigheid, zijn diepgravend onderzoek en meeslepende schrijfstijl.

In 2001 debuteerde hij met zijn literair non-fictieboek 'De Plaag, het stille knagen van schrijvers, termieten en Zuid-Afrika' waarvoor hij de meerdere prijzen, waaronder de debuutprijs (2002) en verschillende nominaties krijgt. 'Slagschaduw', zijn eerste roman, verscheen in 2007.
Met zijn boek 'Congo, een geschiedenis' (2010) zette hij zich in binnen-en buitenland voorgoed op de kaart. Voor dit 'episch' 'briljant' en 'adembenemend meesterwerk' ontving hij in 2010 drie onderscheidingen, waaronder de AKO Literatuurprijs. Het werk werd in vele talen vertaald en bleef in de jaren nadien (inter)nationale onderscheidingen opstapelen.
In 2014 ontving hij de Gouden Ganzenveer als erkenning voor zijn lovenswaardige bijdrage aan het geschreven woord in Nederland. Van Reybrouck komt hiermee in hetzelfde rijtje van andere grote schrijvers als Tom Lanoye en Ramsey Nasr.

Ook als dichter en denker neemt hij een zeer toonaangevende en geëngageerde plaats in het maatschappelijk debat in.

Enkele bekende werken:

De Plaag, het stille knagen van schrijvers, termieten en Zuid-Afrika
Die Siel van die Mier
Slagschaduw
Congo, een geschiedenis
Tegen verkiezingen

Over Dick Tuinder

Dick Tuinder (1963, Hawaï) groeide op in Deventer (Nederland). Hij is beeldend kunstenaar, schrijver en filmregisseur. Reeds tijdens zijn opleiding eind jaren 1980 aan de Rietveld Academie te Amsterdam maakte hij schilderijen, films en radio- en televisieprogramma's. Met een aantal vrienden richtte hij het kunstenaarsinitiatief PARK4DTV op. Vele tentoonstellingen en publicaties volgden. Na een twintigtal korte films maakte hij zijn eerste speelfilm Winterland in 2009 en in 2014 volgde Afscheid van de Maan. Hij zorgt regelmatig voor illustraties in De Groene Amsterdammer, schrijft scenario's en verhalen en maakt af en toe een muurschildering.

Annelies Verbeke – een film van Simone de Vries

Annelies Verbeke is schrijfster en performer. Ze studeerde Germaanse taal- en letterkunde en scenarioschrijven.

In 2003 veroverde ze met haar debuutroman 'SLAAP!' de literaire wereld. Daarmee won ze in één klap de Vlaamse debuutprijs, het Gouden Ezelsoor en de Vrouw en Kultuur Debuutprijs. De roman stond op de longlist van de AKO Literatuurprijs en de Libris Literatuurprijs en werd genomineerd voor de Gerard Walschapprijs.
Haar surrealistische, humoristische stijl maakte van haar snel lieveling bij pers en publiek.
"Doordeweekse weirdo's, eenzame grensgevallen én beautiful freaks, ze zijn schering en inslag in de boeken en verhalen van Annelies Verbeke. Ze deponeert ze in ongerijmde situaties om ze vervolgens te overgieten met een droogkomisch sausje en een portie tristesse. Personages met een hoek af blijven een kolfje naar haar hand (…). (cobra.be)"

Annelies Verbeke laat zich in vele verhaalgenres (toneel, scenario, …) opmerken. Haar uitmuntend talent voor kortverhalen leverde haar op diezelfde cobra-website de aanspreektitel 'de ware diva van short story' op. Ze ontpopt zich een vurig voorvechtster voor de erkenning van het kortverhaal als volwaardig medium.

Haar werk wordt in vele talen vertaald en won diverse prijzen.

Enkele bekende werken van Annelies Verbeke:
Slaap!
Reus
Groener gras
Vissen redden
Dertig dagen

Over Simone de Vries

Simone de Vries is in 1963 geboren te Amsterdam (Nederland). Sinds 2001 maakt ze documentaires; vaak portretten van kunstenaars zoals De kijk van Kessels over reclamemaker Erik Kessels en Blond en Blue Eyes over Rutger Hauer. In 2007 won Simone de Vries een Gouden Kalf en in 2008 de Beeld & Geluid Award voor Raak me waar ik voelen kan, over de controversiële cartoonist John Callahan. Haar documentaire Beer is Cheaper than Therapy ging in première op IDFA in 2011. De film geeft een schrijnend beeld van oorlogsveteranen in psychische no od waarvoor geen plaats is in de machocultuur van het leger.

Tommy Wieringa – een film van Frans Weisz

Tommy Wieringa is schrijver en essayist. Hij studeerde geschiedenis en journalistiek.
Eind jaren '90 schreef Wieringa twee romans.
Zijn derde boek 'Alles over Tristan' kwam uit in 2002 en kreeg hij in datzelfde jaar de Halewijnprijs en een plaats op de longlist van de AKO.
Met zijn vierde roman 'Joe Speedboot' (2005) brak hij bij het grote publiek door en sleepte hij vele nominaties voor literaire onderscheidingen en de F. Bordewijkprijs (2006) in de wacht. Zijn essays en beschouwingen verschenen onder meer in de Volkskrant en NRC Handelsblad.

In 2009 bracht Wieringa 'Caesarion' uit, een boek dat zowel in binnen-en buitenland op lovende kritieken werd onthaald. "Tommy Wieringa heeft er met Caesarion voor gezorgd dat hij bij de Grote Tien van de Nederlandse literatuur hoort. (NRC Handelsblad)".
Het boek belandde op de shortlist van de prestigieuze International IMPAC Dublin Literary Award 2013. Ook Le Figaro liet zijn grote appreciatie blijken: "De enigen die er de afgelopen jaren in zijn geslaagd de heilige graal van een totale roman te bereiken, zijn W.G. Sebald met Austerlitz, J.M. Coetzee met In ongenade en Philip Roth met Alleman. Aan die lijst zouden we de naam van Tommy Wieringa kunnen toevoegen".

In 2012 werd zijn roman 'Dit zijn de namen' met de Libris Literatuurprijs en de publieksprijs van de Gouden Boekenuil 2013 bekroond. Voor de Boekenweek 2014 schreef Tommy Wieringa het Boekenweekgeschenk, getiteld 'Een mooie jonge vrouw'. In 2015 verscheen een nieuwe bundel reisverhalen onder de titel Honorair Kozak.

Het werk van Tommy Wieringa wordt wereldwijd vertaald.

Enkele bekende werken:
Alles over Tristan
Joe Speedboot
Ik was nooit in Isfahaan
De dynamica van begeerte
Caesarion
Dit zijn de namen
Een mooie jonge vrouw

Over Frans Weisz

Frans Weisz (Amsterdam, 23 juli 1938) is een Nederlands film- en televisieregisseur. Bekend werk van hem zijn de films De Inbreker (1972), Rooie Sien (1975), Charlotte (1981), de trilogie Leedvermaak (1989), Qui vive (2002), Happy End (2009), Hoogste Tijd (1995) en de televisieserie Bij nader inzien (1991).
Zijn eerste speelfilm maakte hij in 1966, Het gangstermeisje, naar de gelijknamige roman van Remco Campert (1929) die een jaar eerder was verschenen. Er zouden nog veel boekverfilmingen volgen: De inbreker van August Defresne, Naakt over de schutting van Rinus Ferdinandusse, Heb medelij, Jet! naar het boek Geef die mok eens door, Jet! van Heere Heeresma, Havinck van Marja Brouwers, Op afbetaling van Simon Vestdijk, Hoogste tijd van Harry Mulisch en Boy Ecury naar het boek Een Antilliaanse Jongen in het verzet van Ted Schouten. Ook verfilmde hij de toneelstukken Leedvermaak en Qui vive van Judith Herzberg:

Frans Weisz heeft onder meer gewerkt met Louis d'Or-winnaars als Ko van Dijk, Gijs Scholten van Aschat, Pierre Bokma, Edwin de Vries en Jeroen Willems, Theo d'Or-winnaars Sigrid Koetse en Annet Nieuwenhuijzen en Gouden Kalf-winnaars als Rijk de Gooyer, Willeke van Ammelrooy, Gerard Thoolen en Willem Nijholt. Hij werkte tevens met gerespecteerde acteurs als Kitty Courbois, Will van Kralingen en Coen Flink.
Hij kreeg Gouden Kalveren voor Leedvermaak en Bij nader inzien.

Marente de Moor – een film van Robert Oey

Marente de Moor is slaviste, schrijfster en columniste.

In 2007 verscheen haar veelgeprezen romandebuut ‘De overtreder’, dat in 2010 door Suhrkamp Verlag in het Duits werd uitgebracht als Amsterdam und zurück. Sinds 2009 is ze vaste columniste voor Vrij Nederland. Haar tweede roman, ‘De Nederlandse maagd’, werd in 2010 en 2011 zowel in Nederland als Duitsland zeer lovend ontvangen, en met de Ako Literatuurprijs in 2011 bekroond. De jury prees de Moor vooral voor haar subtiele en zinnelijke stijl.

In 2013 verscheen ‘Roundhay, tuinscène’ (shortlist Libris Literatuur Prijs 2014), "een bij vlagen briljante roman, waarin gedachten over vergankelijkheid en vergeefsheid de lezer uiteindelijk verbluft achterlaten. (NRC Handelsblad).”

Enkele bekende werken:
De overtreder
De Nederlandse maagd
Roundhay, tuinscène
Gezellige verhalen

Over Robert Oey

Robert Oey (1966) studeerde Moderne Geschiedenis, Engels en Amerikanistiek aan de Universiteit van Amsterdam. Hij begon zijn filmcarrière als productieassistent en locatiemanager bij verschillende internationale coproducties. In 1995 schreef hij de scenario's voor een serie documentaires over de jaren zestig (De Eindeloze Jaren Zestig – TV Dits). Van 1997-1999 werkte hij samen met documentairemaker Hans Polak aan uiteenlopende documentaires zoals Een Tragisch Ingrijpen over de moord op Joodse onderduikers en Ted de Turk over de tot levenslang veroordeelde Cevdet Yilmaz. Waarna hij zijn eerste documentaire regisseerde: Giftig (2000). Later volgde nog What's Eating Serbia? (2003) over collectieve schuld in het Servië van na Milosevic en De Zwemmers (2006) over een zwembad in de Indische Buurt van Amsterdam. Op VPRO waren enkele afleveringen van Noorderlicht (2001) en De Toekomst (2005) van hem te zien, net als zijn veelbesproken drieluik Wonderland (2004), over de invloed van het politiek correcte denken op Nederland en hemzelf. Zijn bioscoopfilm De Leugen kwam uit in 2010: een muzikale documentaire over de paspoortaffaire rond Ayaan Hirsi Ali. In 2012 ging op het Nederlands Film Festival zijn documentaire Gesneuveld in première. Onlangs maakte Robert Vandaag kopen we een Vliegtuig (2015), een film over de bizarre gebeurtenissen rond de aanschaf van het JSF-gevechtsvliegtuig.

Gustaaf Peek – een film van Ramon Gieling

Hij studeerde Engelse Taal- en Letterkunde aan de Universiteit Leiden. Na zijn studie richtte hij zich vooral op het schrijven van poëzie.

Hij debuteerde met de roman ‘Armin’ (2006), gevolgd door ‘Dover’, twee jaar later. Met zijn derde boek ‘Ik was Amerika’ (2010) brak Peek definitief door. Hij sleepte daarmee de BNG Nieuwe Literatuurprijs 2010 en de F. Bordewijk-prijs 2011 in de wacht.

Met de gedachte ‘verhalen over illusieloze seks zijn er al genoeg’ schreef Peek zijn veelbesproken vierde roman ‘Godin, held’ (2014), waarin hij een erotische relatie op expliciete wijze vertelt. ‘Godin, held’ werd in 2015 genomineerd voor de Libris Literatuurprijs.
Op de cobra-website lezen we hierover: “Peek beschrijft de seks met verve, wat weinig auteurs gegeven is. De ene scène zindert nog na of de volgende dient zich al aan. Zweet en zaad vloeien bij wijze van spreken van de pagina’s. In NRC Boeken ging Arjen Fortuin zover om 'Turks fruit' (1969) van Jan Wolkers – bekend geworden om zijn expliciete erotiek – “een braaf jongensboek” te noemen in vergelijking met 'Godin, held'”.

Enkele bekende werken:
Armin
Dover
Ik was Amerika
Godin, held

Over Ramon Gieling

Gieling doorliep van 1971 tot 1976 de Arnhemse kunstacademie, waar hij zich toelegt op schilderkunst en film. Zijn loopbaan begon in 1979 met de speelfilm Vijand gevraagd. Naast het regisseren van films en documentaires is hij actief als theatermaker en redacteur voor het tijdschrift Wolfsmond, dat hij in 1967 zelf oprichtte. Tevens exposeerde hij tot 1987 zijn werk, bestaande uit tekeningen, foto's en schilderijen. Veel van zijn werk is gerelateerd aan Spanje. Voorbeelden hiervan zijn En Un Momento Dado, over de impact van Johan Cruijff op Catalonië, en De Tuin van de herinnering over de terroristische aanslagen in Madrid van 11 maart 2004. De film Tramontana was de openingsfilm van het Nederland Film Festival 2009.
Zijn film Off mineur (1995) met Gijs Scholten van Aschat werd beloond met een Golden Gate Award.

Ilja Leonard Pfeijffer – een film van Boudewijn Koole

Ilja Leonard Pfeijffer is classicus en schrijver van romans, verhalen, gedichten, columns, essays, kritieken, theaterstukken en songteksten. Het is bovendien een man die de polemiek niet schuwt.

Met zijn dichtbundel 'Van de vierkante man' won hij in 1998 de C. Buddingh'-prijs.
In 2014 won hij de Libris literatuurprijs met zijn roman La Superba (2013).
"In zijn thematisch rijke, genotzuchtige, virtuoze proza, weet Pfeijffer de vele uitgezette lijnen bij elkaar te brengen. Behalve een ode aan Genua en zijn bewoners, is La Superba in de eerste plaats een ode aan de verbeelding (website Libris Literatuurprijs)."

In 2015 was Pfeijffer de auteur van het Poëziegeschenk.

Enkele bekende werken:
Van de vierkante man
Rupert
La Superba
Idyllen

Over Boudewijn Koole

Boudewijn Koole (1965) is creatief producent bij- en mede-eigenaar van Witfilm. Hij begeleidt de filmmakers in het ontwikkelen en opzetten van hun plannen, tijdens het draaien en in de montage. Boudewijn begon na zijn studie aan de Universiteit van Delft als documentairemaker en heeft tal van (met name jeugd-)documentaires op zijn naam staan, waaronder TOMMIE, PIERLALA en IN BELFAST STAAT EEN MUUR. De afgelopen jaren heeft hij zich als filmmaker meer toegelegd op drama voor televisie en op speelfilm. Zijn speelfilmdebuut KAUWBOY is erg goed ontvangen; de film is aan 14 landen verkocht en heeft over de hele wereld meer dan 30 prijzen gewonnen, waaronder de Discovery Award van de European Film Academy en de First Feature Award tijdens de Berlinale 2012. BEYOND SLEEP (2016), openingsfilm op het International Film Festival Rotterdam, is zijn meest recente speelfilm.

Ester Naomi Perquin

een film van Catherine van Campen & Tjitske Mussche

Ester Naomi Perquin groeide op in Zeeland en is sinds dertien jaar woonachtig in Rotterdam. Ze volgde schrijfonderwijs in Amsterdam en werkte vier jaar als gevangenisbewaarder om dat te kunnen betalen. In 2007 debuteerde zij bij Uitgeverij van Oorschot met de dichtbundel Servetten halfstok. In 2009 volgde Namens de ander.

Voor haar werk ontving ze ondermeer de Liegend Konijn Debuutprijs, de Anna Blamanprijs, de Lucy B. en C.W. van der Hoogtprijs en de J.C. Bloemprijs. Ze draagt met regelmaat voor op festivals en in binnen- en buitenland. Begin 2012 verscheen haar nieuwe bundel Celinspecties. Deze bundel werd bekroond met de VSB Poëzieprijs 2013.

Perquin schrijft naast gedichten ook essays en korte verhalen, geeft workshops en masterclasses en was jarenlang columnist voor De Groene Amsterdammer. Ze co-presenteerde en -programmeerde de afgelopen jaren De Nacht van de Poëzie in Utrecht, schreef radioverhalen voor de VPRO en leverde bijdragen aan onder meer De Gids, Trouw en NRC Handelsblad.

Vanaf maart 2015 is Ester Naomi Perquin de vrijdagnacht-presentator van het VPRO programma Nooit meer slapen op Radio 1.

Over Catherine van Campen

Catherine van Campen (1970) woont en werkt in Amsterdam als onafhankelijk radio-presentator en documentairemaker. Voor haar debuutfilm Eeuwige Moes (2007) won ze de IDFA Completion Prize 2006 voor meest veelbelovende filmplan. De film ging in première op IDFA. In 2009 maakte Van Campen haar tweede film met het bekroonde script Drona & ik, een korte documentaire over twee broers. Deze documentaire toerde over de hele wereld. Haar derde film Anne Vliegt, een korte documentaire over elf-jarige Anne die lijdt aan het syndroom van Gilles de la Tourette, won diverse internationale prijzen waaronder die voor Beste Korte Documentaire op Hot Docs 2011 (Toronto, Canada) en Beste Korte Film 2011 op het International Film Festival Visions du Reel (Nyon, Zwitserland). Painful Painting ging in première op IDFA 2011.

Haar documentaire Joan's Boys ging in première op het Nederlands Film Festival 2013, te Utrecht. In 2016 draaide ze de documentaire Garage 2.0

Over Tjitske Mussche

Tjitske Mussche (1982) maakt korte radiodocumentaires voor het verhalenprogramma Toendra (NTR/VPRO Radio1) en interviewt schrijvers en kunstenaars voor Nooit meer slapen (VPRO Radio 1).
Met Bureau Boven ontwikkelt ze luisterrijke audiotours door bijzondere gebieden zoals de Tolhuistuin in Amsterdam en Strijp-S in Eindhoven.
Voor Woord.nl en de VPRO maakt ze samen met Laura Stek de serie Ongesigneerd, over de verhalen achter het ontwerp van o.m. de lantaarnpaal, de A2 en straatnaambordjes.
Samen met Maartje Duin organiseert ze onder de naam Grenzeloos Geluid luisteravonden in het theater. Met Katharina Smets van In the Dark België zet ze elk jaar de radiowedstrijd Korte Golf op touw.
Ook is ze een van de makers van korte radioverhalen, 1Minuutjes, die te horen zijn op Cinekid Filmfestival en op de website van Klokhuis (NTR). Binnenkort verschijnen animaties hiervan in het School TV Weekjournaal en op Zapp.

Maartje Wortel – een film van Astrid Bussink

Maartje Wortel laat zich al op jonge leeftijd opmerken met korte verhalen in literaire tijdschriften. In 2009 debuteerde ze met de bundel 'Dit is jouw huis'. “Critici prezen de puntige observaties van de jonge schrijfster, haar humor en de kunst om met weinig woorden veel te zeggen. In de Volkskrant noemde Daniëlle Serdijn haar ‘reusachtig veelbelovend’” (cobra.be).

Haar eerste roman 'Half mens' kwam uit in 2011 en kaapte meteen nominaties voor verscheidene literaire prijzen weg. De bizarre leefwereld van de personages, de droge verteltoon en de gebalde maar poëtische stijl werden daarbij geroemd.
Met haar derde roman 'IJstijd' won Wortel in 2014 de BNG literatuurprijs. “Met weinig tell, in achteloze, kunstige streken, zet Wortel de psyche van haar personages feilloos neer, ” aldus de jury. En: “Wortel is een van de grootste literaire talenten van haar generatie binnen ons taalgebied. [..] Wortels krachtige, autonome stem, weerklinkt helder in haar onverwisselbare kwaliteitsoeuvre.”
Ook de pers in zowel binnen-en buitenland laat het niet na Maartje Wortel voor haar werk met superlatieven te overladen.

Enkele bekende werken:
Dit is jouw huis
Half mens
Ijstijd
Er moet iets gebeuren

Over Astrid Bussink

Astrid Bussink studeerde Beeldende Kunst aan de Academie voor Kunst en Industrie in Enschede en volgde daarna een masteropleiding film aan de Edinburgh College of Art. Als onderdeel van deze opleiding in Schotland maakte ze in 2005 de documentaire The Angelmakers en ontving daarvoor verschillende prijzen zoals de First Appearance Award op IDFA, Little Stamp award op ZagrebDOX, Best short Documentary op Dokufest, nomination Grierson Award. Daarna maakte ze enkele korte films: The 9 lives of my car en I shot the mayor en Rückenlage / Upside Down kreeg een prijs voor de beste korte experimentele film tijdens het Vermont International Film Festival in 2006.
Tegenwoordig woont en werkt Astrid Bussink in Amsterdam. In 2008 produceerde ze De Verloren Kolonie (The Lost Colony) over het oudste apenlaboratorium ter wereld, waarvoor ze ook het script schreef. Deze documentaire ging in januari 2008 in première op het International Film Festival Rotterdam.
In 2009 maakte ze een documentaire over haar ervaringen met de vuurwerkramp in Enschede, die ze zelf in 2000 persoonlijk meemaakte. Deze documentaire, Mijn Enschede, werd voor het eerst vertoond tijdens het International Film Festival Rotterdam januari 2010. Haar documentaire Poule des Doods (Poem of Death) over eenzame doden en dichters die voor hen dichten op uitvaarten met o.a. F. Starik werd in de Gouden Kalf selectie vertoond op het cin 2011 en ontving een Special Jury Mention op Vision du Réel in Nyon.In 2013 won Astrid Bussink op het Nederlands Filmfestival een Gouden Kalf voor beste korte documentaire voor haar jeugdfilm Achter de Toren.

Barbara Stok – een film van Lisa Boerstra

Barbara Stok begon op haar 24ste begon stripverhalen te maken, aanvankelijk naast haar baan als journalist/fotograaf. In 1998 bracht ze haar eerste stripboek uit, 'Barbaraal tot op het bot'.

Ze is bekend geworden met haar autobiografische stripverhalen. Daarin onderzoekt ze op openhartige en humoristische manier de kleine en grote vragen van het leven. Ze zoomt in op alledaagse trivialiteiten, maar kijkt ook van een relativerende afstand. De achterliggende rode draad is steeds de vraag: hoe te leven? De Amerikaanse striptekenaar Robert Crumb noemde haar strips ooit "quite funny, well-told, courageously truthfull".

Haar boek 'Vincent' is de meest vertaalde beeldroman van Nederland. Bladen als The Times, The Guardian en La Repubblica schreven lovende recensies.

In 2009 ontving ze de Stripschapprijs voor haar oeuvre en riep de Volkskrant haar uit tot een van Nederlands vijf beste striptekenaars.

Haar nieuwste boek 'Toch een geluk' verscheen in 2016, en kon ook weer meteen op lovende kritieken kon rekenen: “Met haar relativerende toon, trefzekere blik en groot gevoel voor humor presteert de Groningse het om voortdurend in een bestek van één tot enkele plaatjes een wezenlijke gedachte te formuleren. [...]

Het is knap en bewonderenswaardig hoe Stok er nu al twintig jaar in slaagt strips van het hoogste niveau te maken. Dit boek bevestigt haar status als één van de belangrijkste stripmakers van Nederland en als, zeg maar gerust, de koningin van de Nederlandse strip (NRC Handelsblad)".

Enkele bekende werken:
Vincent
Lang zal ze leven
Toch een geluk

Over Lisa Boerstra

Lisa Boerstra is regisseur. Ze studeerde Kunstgeschiedenis aan de Universiteit van Amsterdam waarna ze de regie-opleiding aan de Nederlandse Film en Televisie Academie afrondde. Ze maakte onder andere de film Dushi, die zich afspeelt op Curacao. De film gaat over de eilandbewoners die onder de armoedegrens leven. Onlangs maakte ze de film 'L.A. Raeven - Beyond the Image' over de kunstenaarstweeling Angelique en Liesbeth Raeven.

Rodaan Al Galidi – een film van John Albert Jansen

Rodaan Al Galidi (°1971, Al-Najaf, Irak) is een Irakese schrijver en dichter.
Na zijn studie bouwkundig ingenieur vluchtte hij uit Irak om de dienstplicht te ontwijken. Zes jaar later, in 1998, kwam hij in Nederland terecht waar hij asiel aanvroeg. Hij raakte uitgeprocedeerd, maar in 2007 kondigde de Nederlandse regering een generaal pardon aan. In 2000 won Al Galidi met een van zijn gedichten een prijs bij de literatuurwedstrijd van El Hizrja, Centrum voor Arabische kunst en cultuur. Al Galidi publiceerde vijf romans en zeven dichtbundels. Zijn dichtbundel 'De herfst van Zorro' (2007) stond op de shortlist van de VSB Poëzieprijs en zijn roman 'Dorstige rivier' (2009) op die van de BNG Nieuwe Literatuurprijs. In 2011 werd zijn roman 'De autist en de postduif' (2011) bekroond met de Literatuurprijs van de Europese Unie. 'Hoe ik talent voor het leven kreeg' (2016) is zijn zesde roman, gebaseerd op zijn tijd in het asielzoekerscentrum.

Enkele bekende werken:
De fiets, de vrouw en de liefde
De herfst van Zorro
Dorstige rivier
De autist en de postduif
Hoe ik talent voor het leven kreeg

Over John Albert Jansen

John Albert Jansen (Deventer, 16 juni 1954) is een Nederlands journalist en maker van filmdocumentaires. Hij is directeur en producent voor Oogland Filmproducties.Zijn eerste film was Lood verscheurt het Hart (1993) over de Britse dichter en oorlogscorrespondent James Fenton. Tot zijn filmdocumentaires behoren verder Brokopondo, verhalen van een verdronken land (1994), over de Saramakaanse transmigratie in Suriname, met de schrijver Dorus Vrede); Iets van genade. Een ontmoeting met John Berger (1996), een portret van de in de Franse Alpen wonende Britse schrijver; En nu de droom over is (1996), over de Surinaamse dichter Michaël Slory, een film die hij maakte samen met Michiel van Kempen; Het leven is overal. Over leven en dood van de Tsjechische schrijver Bohumil Hrabal (2000); De goddelijke gekte (2001), over de dichter Hans Vlek; Wie Eegie Sanie / Onze eigen dingen (2003), over Suriname's culturele en politieke bewustwording, op een scenario van John Jansen van Galen. In 2004 volgde het televisieportret De as van de herinnering, over de Surinaamse arts/dichter Jit Narain. Verder maakte hij Wreed geluk (2009), een portret van de Vlaamse auteur Hugo Claus; en Wacht op mij, galg (2010), een film over muziek en verzet, fundamentalisme en vrijzinnigheid die zich ook in Turkije afspeelt en die hij maakte in samenwerking met de schrijver Özkan Gölpinar. In 2011 kwam Einde en Begin - Een ontmoeting met Wisława Szymborska uit.

Gideon Samson – een film van Barbara Makkinga

Gideon Samson (°1985, Den Haag) is een Nederlandse kinderboekenschrijver. De achternaam Samson is een pseudoniem. Samson studeerde film- en televisiewetenschappen. Hij debuteerde als schrijver in 2007 met 'Niks zeggen!' en ontvangt daarvoor een Vlag en Wimpel in 2008. In 2010 werd hij, als 25-jarige, met het boek 'Ziek' de jongste winnaar van een Zilveren Griffel ooit. Verschillende van zijn boeken werden al vertaald in het Duits, Deens, Spaans en Catalaans. Vanaf september 2013 schreef hij een jaar lang onder het pseudoniem Menno Fernandes op de Achterpagina van NRC Handelsblad de column 'De scheids'.
Enkele bekende werken:
Niks zeggen!
Ziek
Met je hoofd boven water
Zwarte zwaan
Overspoeld

Over Barbara Makkinga

Barbara Makkinga had al een diploma Geneeskunde op zak toen zij in 2000 werd toegelaten tot de opleiding regie documentaire op de Nederlandse Film en Televisie Academie. In 2004 rondde zij deze opleiding succesvol af. De filmacademie selecteerde haar om mee te dingen naar de opdracht die de NPS en het Prins Bernhard Cultuurfonds geven aan een aanstormend filmtalent. Ze won de wedstrijd met haar film ‘De droom van Jan Wolff’. Makkinga laat zich inspireren door mensen en hun verhalen en probeert deze op haar eigen manier te vertalen. Daarbij combineert zij vaak documentaire met fictie.

Esther Gerritsen – een film van Suzanne Raes

Esther Gerritsen (°1972, Nijmegen) is een Nederlandse schrijfster van romans, korte verhalen, theaterteksten, columns en artikelen.
Haar prozadebuut was in 2000 met de verhalenbundel 'Bevoorrecht bewustzijn'. In 2014 won ze de Frans Kellendonk-prijs voor haar oeuvre. Gerritsen schrijft helder en precies. Ze zet situaties treffend neer, zodat je ze voor je ziet en meeleeft met wat ze beschrijft, ook al is dat enigszins absurd. Ze schrijft vaak over mensen waar 'iets' mee is. Haar personages zijn overgevoelig, hebben smetvrees, maken slecht contact, zijn (vermeend) autistisch, geneigd tot depressie of hebben iets anders obsessiefs. Ze is daarom wel 'chroniqueur van de gekte' genoemd. Haar dialogen zijn bij vlagen hilarisch en vaak schrijnend. Ze lijken zo uit het echte leven te komen.

Enkele bekende werken:
Tussen een persoon
Normale dagen
De kleine miezerige god
Dorst
Broer (boekenweekgeschenk 2016)

Over Suzanne Raes

Suzanne Raes (1969) studeerde Culturele Studies in Amsterdam en begon haar loopbaan als redacteur en samensteller bij verschillende televisieprogramma's. Sinds 2001 is zij werkzaam als zelfstandig regisseur van documentaires en educatieve films over onderwerpen als illegale schoonmakers, oude actievoerders en de erfgenamen van Willem Elsschot. Ze maakt toegankelijke en betrokken films die wereldwijd vertoond worden en ook na uitzending nog een lang leven hebben. Een goed voorbeeld hiervan is 'De tegenprestatie' die de maatschappelijke discussie rond uitkeringen beïnvloedde.

FILMOGRAFIE OFF WORLD

RELEASED // 2016

IN HET SPOOR VAN ROBERT VAN GULIK, een film van Rob Rombout *in coproductie met Zeppers Film & TV (NL), met de steun van het Vlaams Audiovisueel Fonds (VAF), le centre du cinéma de la Fédération Wallonie-Bruxelles, het Nederlands filmfonds, de Tax shelter van de Belgische Federale overheid.*

Robert van Gulik (1910-1967) is wellicht wereldwijd één van de meest gelezen Nederlandse schrijvers. Deze diplomaat, sinoloog en geleerde werd vooral bekend door zijn detectiveromans rond de figuur van rechter Tie. Die romans zijn in vele opzichten projecties van zijn eigen leven, een constante dualiteit tussen van Gulik en zijn romanpersonage, en die dualiteit zit ook in de film: realiteit gaat naadloos over in fictie.

1 x '70 | release : première op Nederlands Film Festival Utrecht 2016

MY RAS TAFARI ROOTS, a documentary film by David Verhaeghe, *met de steun van het Vlaams Audiovisueel Fonds (VAF), de Tax shelter van de Belgische Federale overheid.*

David Verhaeghe gaat op zoek naar de waarheid achter het grote familiegeheim: was zijn Italiaanse grootmoeder een buitenechtelijke kind van de legendarische keizer Haile Selassie van Ethiopië, geboren Ras Tafari Makkonen, goddelijke middelpunt van een religie die naar hem genoemd is?

1 x '70 | begin 2016. Theatrical release Docpoppies, official selection Addis Ababa Film Festival

EXITUS, een serie van Bob Thissen en Toon Loenders *in coproductie met VRT-CANVAS, Submarine (NL) en NTR (NL), met de steun van het Vlaams Audiovisueel Fonds (VAF | MEDIA) en het coBo-fonds.*

Robert van Gulik (1910-1967) is wellicht wereldwijd één van de meest gelezen Nederlandse schrijvers. Deze diplomaat, sinoloog en geleerde werd vooral bekend door zijn detectiveromans rond de figuur van rechter Tie. Die romans zijn in vele opzichten projecties van zijn eigen leven, een constante dualiteit tussen van Gulik en zijn romanpersonage, en die dualiteit zit ook in de beoogde film: realiteit gaat naadloos over in fictie.

1 x '90 | release : augustus 2016

2016 // IN PRODUCTION

EL COLOR DEL CAMALEON, een film van Andres Lubbert, *een documentaire film van Andrés Lubbert, in coproductie met VRT-Canvas, RTBF, Blume Producciones (Chili), Made in Germany (Duitsland) en Cinesud Promotion (Frankrijk) met de steun van het VAF | filmfonds, Creative Europe, le centre du cinéma de la Fédération Wallonie-Bruxelles.*

Tijdens het Pinochet-regime valt Jorge Lubbert in handen van de Chileense geheime diensten die hem transformeren in een meedogenloze moordmachine. Hij weet te ontkomen en wordt oorlogscameraman. Vandaag maakt zijn zoon een psychologisch portret van zijn vader, op zoek gaan naar zijn Chileens onvoltooid verleden.1 x '70 | release begin 2017

SCHRIJVEN IN DE LAGE LANDEN, een serie door diverse gerenommeerde filmmakers, *in coproductie met Interakt en Casa Kafka Pictures met de steun van het VAF | filmfonds, Het stimuleringsfonds culturele omroepproducties, het Nederlands Fonds voor de Film.*

De serie "Literaire Meesters" is een 25-delige serie van korte portretten van schrijvers uit de lage landen, gemaakt door gerenommeerde filmmakers uit Vlaanderen en Nederland. 25 x '15 | release oktober 2016

HOW TO MEET A MERMAID, een film van Coco Schrijber, *in coproductie met Zeppers Film & tv, met de steun van het VAF | filmfonds, Het stimuleringsfonds culturele omroepproducties, het Nederlands Fonds voor de Film. PREMIERE INTERNATIONAL COMPETITIE IDFA 2016*

Iedereen leeft in zijn eigen werkelijkheid. In "How to meet a mermaid" wordt die werkelijkheid ervaren via de blik van drie personen die allen een sterke aantrekkingskracht tot de zee hebben: voor Rebecca is het een avontuurlijke baan, voor Lex een onmisbare hobby en voor Miguel de surfer een wedstrijd. Maar de zee is vooral een manier om te verdwijnen. Afhankelijk van hun gemoedstoestand past de zee zich aan aan hun verlangen en verandert datgene wat ze zoeken: een uitweg uit hun situatie.

RELEASED // 2015

ARCHIBELGE, een documentaire serie van Gilles Cotton, Sofie Benoot en Olivier Magis *in co-productie met VRT-Canvas, RTBF, Playtime Films, met de steun van VAF-Media, le centre du cinéma de la Fédération Wallonie-Bruxelles, Wallimage/bruxellimage, Screen Flanders, en het Media program van de Europese Unie*

Is België het Lelijkste land ter Wereld? België heeft op zijn zachtst gezegd een bijzondere look. Nergens anders ter wereld kom je deze bizarre en intrigerende vorm van urbanisatie tegen. Of beter geformuleerd: elk gebrek aan urbanisatie. Deze bijzondere kijk op architectuur heeft België haar unieke uitzicht van vandaag gegeven.
De 3-delige documentaireserie Archibelge benadert de typische fenomenen van onze Belgische architectuur vanuit onszelf. Het vertrekpunt is telkens de Belg die de fascinerende diversiteit aan gebouwen dagdagelijks gebruikt. We vragen ons af hoe België is kunnen evolueren tot hoe het er vandaag uitziet en stellen de vragen hoe het verder moet. Archibelge is een fascinerende reis langs Belgische steenweg op het platteland, via Brussel, tot aan de Belgische kust.

3 x '52 & 1 x '90 | release : mei 2015

THE AGE OF DEATH, a film by Christopher Yates & Benjamin Colaux *in coproduction with Playtime Films, supported by le centre du cinéma de la Fédération Wallonie-Bruxelles et de VOO, le WIP, Media+ program of the European Union and the Flanders Audiovisual Fund.*

Door vijf mijnwerkers van Potosí van 21 tot 54 jaar oud te volgen in hun relatie met de geesten en legendes, laat "The Age of Death" de kwetsbaarheid van de mens en zijn omgeving aan bod komen. Door zich diep in de duivelsmijnen te wagen, verlaten deze mannen het prachtige decor van de Boliviaanse Andes elke dag opnieuw voor de afzondering en de duisternis van de mijn. Wanneer ze deze met geschiedenis en geesten beladen plek bereiken, wordt hun identiteit uitgewist. Door stil te staan bij de lichamelijke en materiële details die het werk in de mijnen tastbaar maken, vertrekken we op zoek naar vervlogen tijden die hun sporen hebben nagelaten in de herhaling van de fysieke handelingen van de mijnwerker. Zowel oppervlakkig als zintuiglijk reist de film door de angsten, dromen, legendes en bijgeloof van de autochtonen om ze met de dagdagelijkse werkelijkheid te confronteren.

'70 | release: mei 2015

RELEASED // 2014

DESERT HAZE een film van Sofie Benoot, *in coproductie met Zeppers Film & Tv, met steun van het Vlaams Audiovisueel Fonds, het Nederlands Fonds voor de Film, het Media programma van de Europese gemeenschap, De Belgische Tax Shelter,*

Desert Cantos is een documentair western. Het genre van de western wordt geïnfiltreerd om zo een relevant en indringend verhaal te vertellen over hedendaags Amerika op het kruispunt van geschiedenis en actualiteit, mythe en werkelijkheid.

1 x '115 | Official selection Visions du Réel, Nyon, Zwitserland (internationale competitie), DokLeipzig, Escales Documentaires, Signe De Nuits, Docville, Camden IFF, Filmfestival Oostende,…

VERZONKEN, een film van Marc Schmidt, *in coproductie met seriousFilm, met steun van het Vlaams Audiovisueel Fonds, het Nederlands Fonds voor de Film.*

Hoe ervaar je de tijd wanneer het contact met de buitenwereld verloren gaat en je niet meer continue met prikkels wordt geconfronteerd? In een combinatie van documentairebeelden, visuele effecten en een fictieve monologue interieur verbeeldt deze film hoe een oudere geïsoleerde vrouw de greep op haar omgeving en zichzelf verliest en verzinkt in een droomachtige toestand waarin haar gedachtes, herinneringen en emoties vrijelijk in elkaar overlopen.

1 x '29

THE 2 OORLOGEN VAN ALAN TURING, een film van Denis van Waerebeke*, in co-productie met les Films d'Ici en ARTE, RTBF, met steun van het Media programma van de Europese Unie, Procirep, CNC, de regio Poitou-Charentes, Sofica, le centre du cinéma de la Fédération Wallonie-Bruxelles et de VOO en Universciences*.

Alan Turing, een briljant wiskundige en vergeten held uit de Tweede Wereldoorlog, speelde een gigantische rol bij de overwinning van de gealiieerden door de Duitse codetaal te breken. Toch zou hij vervolgd worden omwille van zijn vermeende homoseksualiteit, waardoor hij eer aan zichzelf hield en een einde aan zijn leven maakte.

Weinigen wetenschappers hadden zulk een invloed op het verloop van de geschiedenis als Alan Turing, maar dat was niet voldoende hem niet te vervolgen omwille van zijn geaardheid. Deze film wekt zijn bijzondere leven, de geschiedenis en zijn invloed daarop met archieven en animaties weer tot leven en wordt een onbekend stukje van de Tweede Wereldoorlog ontluisterd.

1 x '52 | official selection Festival du Film Scientifique de Bruxelles.

LATER ALS IK GROOT BEN…, een kinderdocumentaire serie van Benoit Van Wambeke, *in co-productie met VRT- KETNET, met Steun van Agentschap Ondernemen*

xw

26 x '13 | broadcasted by ARTE in 2015/2016

RELEASED // 2013

RÊVE KAKUDJI, een film van Ibbe Daniels en Koen Vidal, *in coproductie met VRT-Canvas en Casa Kafka Pictures, met steun van het Vlaams Audiovisueel Fonds. DG-D, le Centre du Cinéma et de l'Audiovisuel de la Fédération Wallonie-Bruxelles et de VOO, het Media+ programma van de Europese gemeenschap, De Belgische Tax Shelter, Ontwikkelingssamenwerking DG-D*

Serge Kakudji is Congolese operazanger en daardoor een unicum in de West-Europese operawereld, die we willen volgen in gedurende zijn afstudeerjaar aan het Parijse conservatorium, het jaar waarin zijn internationale carrière meer en meer allure begint te krijgen. Tegelijkertijd willen we ook terugkeren naar de streek waar hij geboren is. Het succes en de voorspoed die Serge vandaag kent, staan in schril contrast met het dagdagelijkse leven van zijn vrienden en familie in Congo. Bovendien merkt hij dat andere Congolezen die in West-Europa verblijven heel wat minder positief onthaald worden dan hij...

1 x '63 | release: april 2013 | ontwikkeld op Eurodoc 2011 | Officiële selectie IDFA 2013, Vera FF,…

RED STAR LINE, een film van Daniel Cattier en Fabio Wuytack *in coproductie met Eklektik, Casa Kafka Pictures, VRT-Canvas en RTBF, met steun van het VAF-Mediafonds, le centre du cinéma de la Fédération Wallonie-Bruxelles et de Voo, Wallimage-Bruxellimage, het RSL-museum en het Media Programma van de Europese gemeenschap.*

Tussen 1873 en 1934 vervoerde de Belgische scheepvaartmaatschappij Red Star Line om en bij de 2 miljoen migranten van Antwerpen naar New York. Wat de Red Star Line uniek maakt is dat deze maatschappij tijdens haar rijke geschiedenis vooral Oost-Europeanen naar de Verenigde Staten vervoerde, waarvan velen van joodse origine waren. Hierdoor was Antwerpen in die dagen de belangrijkste passagiershaven van Europa. De documentairereeks brengt een mozaïek van menselijke migratieverhalen. Op Ellis Island, het eiland voor New York waar destijds alle migranten aankwamen, worden audiotapes bewaard met meer dan 2000 interviews met mensen die getuigen over de belangrijkste reis van hun leven. Met deze originele geluidsopnames bezoeken we de nazaten in Amerika van deze Red Star Line-passagiers. Samen met hen ontdekken we waarom ze hun hebben en houden verlieten, hoe ze naar Antwerpen reisden, hoe de RSL hen over de oceaan naar New York bracht, en hoe ze een nieuw leven probeerden op te bouwen aan de andere kant van de oceaan.

1 x '90 & 3 x '50 | release: oktober 2013 | uitzendingen in België, Finland, Slovenië, Tjechië,Letland,…

YES WE CATCH! een film van Cédric Bourgeois en Xavier Séron *in coproductie met Novak Prod en RTBF, met steun van het Vlaams Audiovisueel Fonds, le centre du cinéma de la Fédération Wallonie-Bruxelles et de Voo, en le Centre Audiovisuel de Bruxelles. Prebuy van VRT-Canvas.*

Een groepje leerling-catchers, gedreven door de energie van Salvatore Bellomo (60 jaar), traint met volle overgave in het achterzaaltje van een café in de Borinage, een oude mijnstreek in België. Gigolo, Tarzan, Andynamite, Priscilla, De Dolle, Eddie Dark,... Allen dromen ze ervan professionals te worden, net zoals hun leraar. Meer dan dertig jaar lang heeft Salvatore tegen de grootsten gecatcht, voornamelijk in het kader van de prestigieuze WWF. Vandaag heeft hij beslist om zijn beste leerlingen mee te nemen naar de Verenigde Staten in de sporen van zijn verleden. In afwachting van de grote dag beleven ze samen hun grote passie en nemen ze af en toe onbezonnen risico's om het lokale publiek te bekoren en de toekomst naar hun hand te zetten.

1 x '52 | BE Film Festival 2013

RELEASED // 2012

LA TERRE AMOUREUSE, een film van Manu Bonmariage *in coproductie met Iota productions en RTBF, met steun van het Vlaams Audiovisueel Fonds, le centre du cinéma de la Fédération Wallonie-Bruxelles et de Voo, het Media+ programma van de Europese gemeenschap. Prebuy van VRT-Canvas.*

Het gaat niet goed met het boerenleven in de Ardennen. Boerderijen waar man en vrouw samen met hun familie in harmonie samenwerken zijn steeds zeldzamer. Toch is de aarde zoals de vrouw : wanneer ze vruchtbaar is, wil ze bezaaid worden. Hoe kan deze passie overleven als zowel de vrouw als de aarde er de brui aan geven ? En wat als ook de financiën niet meewillen? Is het adagium van de boer niet meer wat het is geweest ? Rest er enkel nog een vervagende luchtspiegeling ? Dit alles heb ik gedurende een gans jaar bij 4 Ardense families van zeer dichtbij mogen ervaren.

1 x '70 & 1 x '63 | world premiere at IFF Namur October 2012

REINHOUD, MIJN BEELDHOUWER, een film van Blaise D'Haese *in coproductie met VRT-Canvas en RTBF.*

Blaise D'haese, de maker van deze film, verloor in 2007 zijn vader, de Vlaamse beeldhouwer Reinhoud. Hij filmde zijn vader tijdens de laatste 2 jaren van zijn leven. Blaise voelt een gemis in zijn leven: zijn vader, de Vlaamse beeldhouwer Reinhoud, een erg publieke persoonlijkheid en vooraanstaand lid van de Cobra-beweging, heeft hij nooit over zijn moeilijk familiaal verleden willen praten, noch over zijn ambigue verstandhouding met zijn vaderland België, dat hij op zijn dertigste had verlaten. Hij had al een gezegende leeftijd toen zijn jongste telg, Blaise D'haese ter wereld kwam. Aan de hand van de enorme foto- en filmarchieven en gesprekken met familie en vrienden, reveleert regisseur Blaise D'haese het leven, passie en werk van zijn vader Reinhoud D'Haese.

1 x '55 | release: spring 2013

THE ONLY SON, een film van Simonka de *Jong in coproductie met IDtv-docs, de Boeddhistische Omroep Stichting, met steun van het Nederlands Filmfonds, het Nederlands Media-fonds, het coBo-Fonds,het Vlaams Audiovisueel Fonds.*

De familieverhoudingen binnen een Tibetaans gezin dat leeft op verschillende continenten, worden onder druk gezet wanneer zoon Pema moet trouwen met een meisje uit zijn geboortedorp.

1 x '70 | wereldpremiere: IDFA 2012

THE BOY IS GONE, een film van Christoph Bohn *in coproductie met Simple Production, RTBF, BRF (BE) en Serious Film (NL), met steun , le centre du cinéma de la Fédération Wallonie-Bruxelles et de Voo, het Vlaams Audiovisueel Fonds, het Nederlands Fonds voor de Film.*

Een kleine jongen jaagt zijn dromen na om piloot te worden maar die verstikken in de nachtmerrie van de tweede wereldoorlog. Gebaseerd op zijn intense persoonlijke herinneringen, vertelt Christoph bohn het verhaal van de kleine Duitstalige gemeenschap in België tijdens de Tweede Wereldoorlog. Een verassende combinatie van filmbeelden, archief en animatiesequenties.

1 x '55 | release: world premiere at Docville 2012

RELEASED // 2011

LITTLE HEAVEN, een film van Lieven Corthouts *in co-productie met Lichtpunt, (BE), met steun van de Belgische Tax Shelter, Ontwikkelingssamenwerking DG-D en het Vlaams Audiovisueel Fonds*

Het intense verhaal van een bijzonder weeshuis in Addis Abeba, de hoofdstad van Ethiopië. Op hun 13de verjaardag krijgen ze te horen dat ze met HIV geboren zijn. Een hard en confronterend verhaal, maar tegelijk hoopvol, dankzij de energie en levenslust van de kinderen en hun verzorgers.

1 x 70 & 1 x 52 World premiere at IDFA (International Documentary Festival Amsterdam) Netherlands, 2011 Special mention at Docville, Leuven, Belgium, 2012 | Best film award at Miradasdoc 2012 | audience award Anûû-rû âboro, New Zeeland, 2012 | Official selection Movies That Matter, Den haag, Netherlands, 2012 Official selection Opendoek festival, Turnhout, Belgium, 2012 Official selection Planete +Doc Film Festival, Warsaw & Wroclav, Poland, 2012 Official selection Human Rights Watch Film Festival, London (UK) & New York (USA), 2012 Official selection Addis Film Festival, Ethiopia, 2012 Official selection Seoul Human Rights Film Festival, South-Korea, 2012 Official selection L´Alternativa Festival de Cinema Independent de Barcelona, Spain, 2012 Official selection Filmfestival Oostende, Belgium, 2012 Official selection Anthropological Film Festival, Tel Aviv, 2012 Official selection Festroia International Film Festival, Spain, 2012 Official selection Anûû-rû âboro, New Zeeland, 2012 Sold to RAI (Italy), Channel 8 (Israel) Theatrical distributed in Belgium during the Vlaamse Documentaireweken and in the US and Canada by Human Right Watch.

THE LAST PASSAGE, een film van Lurre Telleria en Enara Goikoetxea *in coproductie met RTBF (BE), Moztu Filmak, ETB (ESP) en Amo Film, France Télévisions (FR), met steun van Diputacion Foral de Gipuzkoa – Euskara, the Basque Government, Diputación Foral de Guipuzcoa (Human Rights), ICAA, GFA - Cultural Department Media+ program of the European Union, Région Aquitaine steun van de Belgische Tax Shelter en het Vlaams Audiovisueel Fonds. Prebuy door VRT-Canvas.*

Zestig jaar geleden werden er op een kleine boerderij in de Pyreneeën 6 mensen uit 5 verschillende landen gearresteerd. Deze film vertelt het opmerkelijke verhaal van elk van hen, en zal een enorme vluchtnetwerk van honderden gewone Europeanen tijdens de Tweede Wereldoorlog ontsluieren.

1 x '70 | World premiere at the San Sebastian Film Festival 2011

RELEASED // 2010

BLACK HEART, WHITE MAN (KONGO), een film van Samuel Tilman *in co-productie met Eklektik (BE), RTBF, ARTE, VRT-CANVAS. Met steun van Wallimage, le Centre du cinema de la communauté française de Belgique, het Media+ programma van de Europese Gemeenschap, het Vlaams Audiovisueel Fonds (3 x '52 & 1 x '90)*

Een documentaire over 500 jaar koloniale en postkoloniale aanwezigheid in Centraal-Afrika, en meer bepaald in Congo, de meest begeerde regio van het zwarte continent. Het verhaal wordt verteld aan de hand van nooit eerder getoonde archiefbeelden en originele animatiesequenties. Aanleiding is de 50ste verjaardag van de Congolese onafhankelijkheid in 2010

Broadcasted by RTBF (Belgium/Wallonia) VRT-Canvas (Belgium/Flanders), ARTE (France), Planète (France), Ceska TV (Czech Republic) TV3 (Spain/Catalunia) LTV (Letvia) RSI (Swiss/ Italian region)

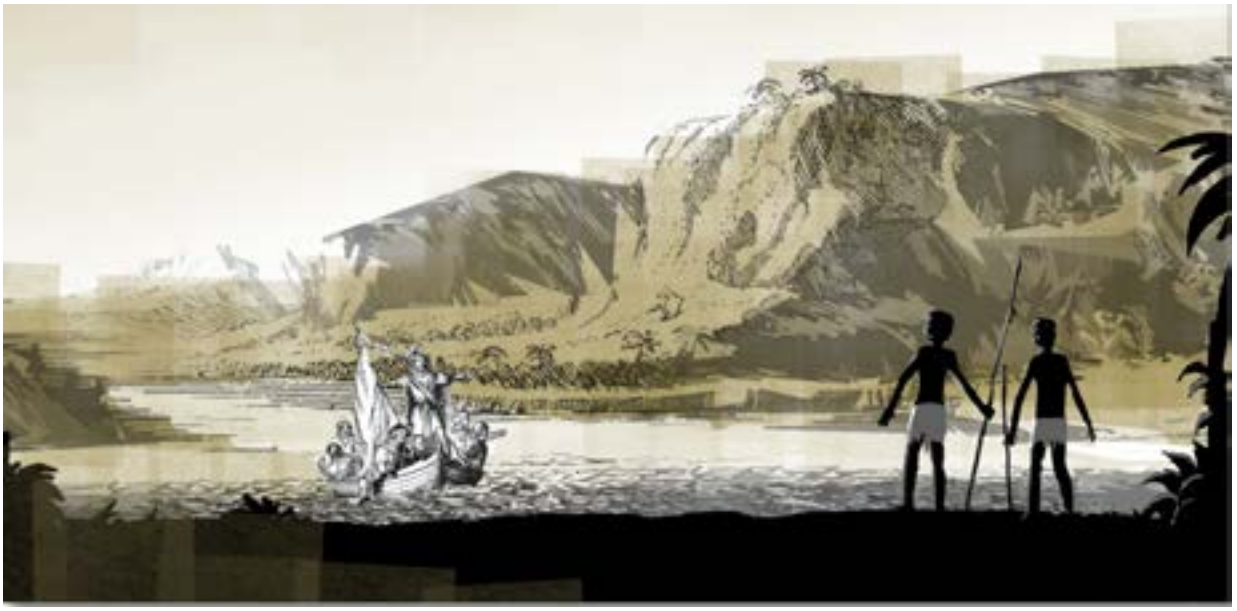

HOME & AWAY, een film van Ann Van de Vyvere *in coproductie with Globe Aroma, the Kaaitheater, Supported by Koning Boudewijn stichting. ('75)*

"home & away" brengt verslag van een sociaal-artistiek project, waarbij nieuwkomers, expats, vluchtelingen en daklozen, onder leiding van kunstenaar Ann Van de Vyvere, in één van de grootste musea van ons land hun meest waardevolle objecten tentoonstellen en hun verhaal in beeld brengen. Zij gidsen je tevens zelf door deze tentoonstelling.

LEAVING MANDELA PARK, a film by Saskia Vredeveld *in coproductie met Zeppers Film & TV, IKON, Lichtpunt. Met steun van het Vlaams Audiovisueel Fonds, het coBo-fonds, het Nederlands Fonds voor de Film.*

Dit is een verhaal over kinderdromen in de townships van Zuid-Afrika, over kinderen met de sterke wil om te ontsnappen uit hun grauwe dagelijkse werkelijkheid. Hun dromen staan niet op zichzelf. Ze vormen een metafoor voor de toekomst van een land dat zichzelf omhoog probeert te trekken uit een moeras van armoede, geweld, dronkenschap en aids. **Nominated best documentary film at the Dutch Film Festival (Gouden Kalf), official selection IDFA. Audience Award Russian Antropological Film Festival (RAFF) Jekaterinenburg, official selection DOCSDF International Film Festival (Mexico) Teatrical distribution by Cinema delicatessen**

LA ROYALE HARMONIE, een film van Manu Bonmariage, *in coproductie met RTBF, met steun van le Centre du Cinéma et de l'Audiovisuel de la Communauté française de Belgique, het Vlaams Audiovisueel Fonds.*

In la Royale Harmonie, in al zijn veelzijdige betekenissen, en op de tonen van een nieuwe Brabançonne, brengt Manu Bonmariage op ironische en beklijvende wijze verslag van een land dat zichzelf al enige tijd kwijt is.

ARM WALLONIË, een film van Luckas Vander Taelen en Pascal Verbeken, *in coproductie met RTBF en VRT-Canvas, met steun van le Centre du Cinéma et de l'Audiovisuel de la Communauté française de Belgique, en het Vlaams Audiovisueel Fonds.*

'Arm Wallonië' is een documentaire road-movie over de Vlaamse geschiedenis in Wallonië. Getuigen vertellen hoe Vlaamse families de miserie van 'Arm Vlaanderen' ontvluchtten en hun heil zochten in het industriële Wallonië´. Zo wordt 'Arm Wallonië' een zoektocht naar de Vlaamse roots van Wallonië...

RELEASED //2009

LOOKING FOR DRAGONE (uit de reeks Hoge Bomen II) een film van Manu Bonmariage *in coproductie met Canvas, RTBF, met steun van het Vlaams Audiovisueel Fonds*

Een documentaire over het oude en nieuwe Wallonië, het verhaal van de Italiaanse migrant die met zijn circuscapriolen La Louvière op de wereldkaart heeft gezet. De film is een catch-match tussen deze Italiaan en de Ardennees in Manu Bonmariage, in woord en beeld. **Official sélection World Film festival, Montreal, 2009**

GHISLAIN LIBART, BOOMHAKKER (uit de reeks Hoge Bomen II) een film van Manu Riche, *in coproductie met Canvas & Simple Production, met steun van le Centre du Cinéma et de l'Audiovisuel de la Communauté française de Belgique, het Vlaams Audiovisueel Fonds.*

Het verhaal van Ghislain Libart, die Europese den naar China exporteert, Franse eik in Egypte laat zagen en dure wengé in Congo en Siërra Leone velt. De mondialisering van onze economie, tastbaar gemaakt door een houthakker van bij ons.

GLENN AUDENAERT, DE SUPERFLIK (uit de reeks Hoge Bomen II) een film van Steve Thielemans, *in coproductie met Canvas, met steun van het Vlaams Audiovisueel Fonds.*

Glenn Audenaert is de belichaming van de vernieuwde politie: hij is de eerste directeur van de federale gerechtelijke politie Brussel, de flamboyante superflik, maar ook het centrum van een nieuw soort politieoorlog. Deze documentaire schetst het portret van deze vaak bekritiseerde en tegelijk moeilijke organisatie die hij leidt. Een kijk achter de schermen van de autoriteit van politie en gerecht.

MONSEIGNEUR LÉONARD (uit de reeks Hoge Bomen II) een film van Mieke Struyve *in coproductie met Canvas, met steun van het Vlaams Audiovisueel Fonds*

Monseigneur Léonard is de huidige kardinaal van België. Als voormalig bisschop van Namen volgden we hem meer dan een jaar in al zijn omzwervingen en toont hij ons de spanning tussen de conservatieve vleugel van de Katholieke Kerk en de hedendaagse maatschappij. Monseigneur Léonard is populair bij een groot deel van zijn 'kudde' en zijn pleidooi voor de 'weg terug' vindt vandaag blijkbaar een steeds grotere en ferventere aanhang. Maar met zijn radicale standpunten over onder meer het homohuwelijk en de euthanasiewet is hij ook erg controversieel. De regisseuse wordt geconfronteerd met haar eigen kijk op het geloof en onderzoekt wat het 20 eeuwen oude instituut van de Kerk vandaag nog kan betekenen.

ARNE QUINZE, CREATOR OF ATMOSPHERE (uit de reeks Hoge Bomen II) een film van Tim De Keersmaecker, *in coproductie met Canvas, met steun van het Vlaams Audiovisueel Fonds.*

Arne Quinze, het flamboyante buitenbeentje en 'enfant terrible' van de Belgische designwereld. Met zijn label Quinze & Milan vestigde hij zich in de internationale designwereld en krijgt hij ook als beeldend kunstenaar en architect internationaal steeds meer erkenning, iets wat in het 'overmodeste' Vlaanderen soms met argwaan wordt bekeken. Maar Quinze is de Vlaamse klei duidelijk ontgroeid. Samen met zijn nieuwe levensgezellin Barbara Becker is hij een vaakgeziene gast bij de internationale beau-monde, en is de vraag naar zijn werk amper bij te houden.

PAUL DUJARDIN, DE LANGE MARS (uit de reeks Hoge Bomen II) een film van Manu Riche, *in coproductie met Canvas, ARTE Belgique, RTBF, met steun van het Vlaams Audiovisueel Fonds*

In de documentaire film Paul Dujardin, De Lange Mars, gunnen Paul Dujardin, directeur generaal van het Paleis van Schone kunsten (Bozar) te Brussel, en Luc Tuymans, één der titanen van de schilderkunst, ons als geen ander een blik achter de fascinerende en ongekende wereld van de 'schone kunsten'. Met hen zien we dat ook de wereld van de kunsten een mondiaal gegeven is geworden, en meer en meer een invloedrijke rol speelt in de zakelijke en politieke wereld in binnen - en buitenland. Manu Riche volgde Paul Dujardin meer dan een jaar in zijn voetsporen, tijdens e intense en moeizame ontwikkeling van een grootschalig cultureel samenwerkingsproject tussen België en China.

RELEASED // 2008

MY FUTURE, een film van Lieven Corthouts, *met steun van Vlaams Audiovisueel Fonds en DGOS.*

Hagere Selam, een dorp in de hooglanden van Noord-Ethiopië. Een meisje van 17 wacht al maanden op haar uitslag ven het nationaal examen. Een uitslag die de rest van haar leven zal bepalen...

FIRST AWARD BEST DEBUTE FILM, Miradasdoc (2009), Official selection New York International Independent Film & Video Festival 2009), Docville Leuven Belgium (2009), Trois continentes Film festival, Nantes, France, (2009), Belgrade international short and documentary film festival, (2009), international film festival of Huesca, Spain (2009), international short and documentary film festival, Edic Doc, Edinburgh, UK, (2010), Ethiopian film festival, Addis Abeba, (2010). Broadcasted by ARTE (France, Germany), TV3 (Spain), CIRTEF/TV5 MONDE (Conseil International des Radios-Télévisions d'Expression Française), TVI24 (Portugal)

RELEASED // 2007

TUSSEN HEMEL EN AARDE, een film van Frank van den Engel en Masha Novikova, *in coproductie met Zeppers Film & TV, IKON, met steun van het Nederlands Mediafonds en het Vlaams Audiovisueel Fonds.*

Langs de oude Zijderoute was het circus de enige bron van vermaak tijdens een maandenlange reis van Europa naar China. In het inmiddels dictatoriale Oezbekistan leeft de circuscultuur nog als in de dagen van Dzjenghis Khan en aan de acts is niet veel veranderd. Twee bevriende circusartiesten moeten een principiële keuze maken tussen het voortzetten van de oude circustradities of een politiek actief bestaan. De verschillende keuzes die ze maken zet de vriendschap onder zware druk. **World premiere Rotterdam Film Festival (Netherlands), Official selection Tribeca International Film Festival(New York, USA) Golden Apricot (Armeria) Melbourne International Filmfestival (Australia) Louis Vuitton Hawaii International Film Festival (USA) Vancouver International Film Festival (Canada) Sevilla Festival de Cine (Spain), 1001 Belgesel Film Festival (Turkey) Forumdoc.bh, (Brazil), Watch Docs Festival (Poland), One World IFF (Czech Republic) FIAAP International Film Festival of Performing Arts - International Jury | Documentary Prize of the Oficial Selection University Jury | Documentary Priz (Portugal), Taiwan International Documentary Festival (Taiwan), Document 6 International Human Rights Documentary (US)**

2006 // RELEASED

JOHAN VERMEERSCH – DE PRESIDENT, (uit de reeks Hoge Bomen) geregisseerd door Manu Riche, *in coproductie met Canvas, met steun van het Vlaams Audiovisueel Fonds .*

Johan Vermeersch is manager en voorzitter van voetbalclub FC Brussels. Na een carrière als speler bij RWDM (de failliet gegane voorloper van FC Brussels) werd hij één van de meest succesvolle projectontwikkelaars in het Brusselse. In deze film volgen we Vermeersch in het jaar dat hij FC Brussels net weer in de eerste voetbalklasse heeft gebracht, een bijzonder hard en moeilijk jaar.

PANAMAJUMBO, KOFFIE & KUNST (uit de reeks Hoge Bomen) geregisseerd door Elise Nys, *in coproductie met Canvas, met steun van het VAF.*

In Panamajumbo huwelijkt een boerengezin haar dochter uit aan Vlaanderens meest beroemde kunstenaar, Panamarenko. Een portret over de soms flinterdunne scheiding tussen kunst en commercie.

FERNAND HUTS – DE KOOPMAN, (uit de reeks Hoge Bomen) geregisseerd door Manu Riche, *in coproductie met Canvas, met steun van het Vlaams Audiovisueel Fonds.*

Deze documentaire laat ons doordringen tot in het hart van de Antwerpse haven en haar economie via de persoon Fernand Huts, directeur van de Antwerpse Katoennatie. Huts en zijn vrouw Karine zijn naast een zeer machtig en succesvol zakenkoppel ook notoire kunstverzamelaars. Ze zijn als het ware het toonbeeld van een renaissancekoppel van de 21ste eeuw.

4 ELEMENTS, geregisseerd door Jiska Rickels, *een Fu Works productie in coproductie met NPS, Nederlands Film Fonds, Mediafund, Off World en Canvas.*

Deze documentaire draait om de confrontatie van de mens met de vier oerelementen. Untertage symbool voor aarde, verhaalt het harde bestaan en de kameraadschap van mijnwerkers op 1200m diepte. 167° West oftewel Water handelt over het korte visseizoen van de kingcrabvissers op de Alaskaanse Beringzee. In Smokejumpers (Vuur) zien we de nooit geziene confrontatie die een groep Russische brandweermannen aangaan tegen de allesverwoestende bosbranden in Siberië. In Lucht, volgen we de droom van de mens om ook de ruimte te beheersen.

Grand prix jury award Trento Film Festival, 2008 (Italy) official opening film IDFA, Amsterdam, 2006 (The Netherlands), Best Photography award Chicago International Film Festival, 2007 (USA), DDG Award Nederland (Dutch Directors Guild), Christal Film Holland Film Festival, 2007 (The Netherlands), Special Mention International Environmental Film Festival Ecocinema, 2008 (Greece), official sélections: Femina Film Festival, Rio de Janeiro, 2007, Brazil / Film Festival Athene, 2007, Greece / Mar Del Plata Film Fest, 2007, Brazil / Seattle International Film Festival, 2007, Etats-Unies / Festival International de Ciné en Guadalajara, 2007, Mexico / International Festival of New Film Split, 2007, Croatia / Architectuur Film Festival Rotterdam, 2007, The Netherlands / Karlovy Vary International Film Festival, 2007, Czech Republic / B-side Festival Genius Hot Doc's, 2007, Canada / Open Doek Festival Turnhout, 2007, Belgium / Madcat Women's International Film Festival, 2007, Californie, USA International Environmental Film Festival Ecocinema, 2008 / Big Sky Documentary Festival, Missoula, 2008, Montana USA / Rhodos International Films and Visual Arts Festival, Rhodos, 2007, Greece / Talinn Black Nights Film Festival, Talinn, 2007, Estonie / Iran International Documentary Film Festival, Teheran, 2007, Iran / Film Festival of Bangkok, 2007, Thailand

2005 // RELEASED

STEVE STEVAERT – DE POLITICUS, (uit de reeks Hoge Bomen) geregisseerd door Manu Riche, *in coproductie met Canvas, met steun van het Vlaams Audiovisueel Fonds.*

Steve Stevaert, de politicus toont hoe politiek in onze tijd eigenlijk vooral een media-realiteit is geworden, met zijn goede en slechte acteurs. We krijgen toegang tot de coulissen van het politieke theater en zien de achterkant van de rol die de media spelen.

WAREGEM KOERSE, (uit de reeks Hoge Bomen) geregisseerd door Mieke Struyve, *in coproductie met Canvas, met steun van het Vlaams Audiovisueel Fonds.*

Eind augustus is het feest in Waregem, een klein stadje in Vlaanderen. Waregem Koerse: al bijna 160 jaar worden er jaarlijks internationale paardenrennen georganiseerd, met als hoogtepunt de Grote Steeple Chase. Maar Waregem Koerse betekent meer dan paardensport en folklore. Het is ook een hoogtepunt voor de zakenwereld en high society in Vlaanderen. Deze documentaire biedt ons een blik achter de schermen van dit unieke evenement met zijn rijke traditie, het vertelt het verhaal van de ouderwetse klassen, van tradities en vriendschap.

HUUB BROERS - DE BURGEMEESTER, (uit de reeks Hoge Bomen) geregisseerd door Manu Bonmariage, *in coproductie met Canvas & RTBF, met steun van het VAF.*

In Voeren woedt een kleine burgeroorlog. De gemoederen raken snel verhit in dit kleine Vlaams dorpje dat al jaren wordt opgeëist door sommige Franstaligen. Huub Broers probeert het hoofd koel te houden...

PROFIEL OFF WORLD

Off World is een onafhankelijke producent van documentairefilms met internationale uitstraling. De afgelopen jaren heeft Off World een uitgebreid palmares en een solide reputatie opgebouwd als producent en coproducent van uiteenlopende films die zowel nationaal als internationaal op veel bijval konden rekenen.
Off World staat voor een eigentijdse en eigenwijze kijk op de wereld, vanuit de passie en het talent van haar auteursdocumentairemakers.
Geen auteursdocumentaire zonder auteurs. Off World werkt met gevestigde waarden in de documentairewereld maar is ook steeds op zoek naar nieuw talent. Daarom investeert Off World zowel in ervaren als jonge filmmakers, als fundament voor de toekomst. De filmografie van Off World is opgebouwd rond een duidelijke editoriale lijn waarbinnen de heel persoonlijke en originele benadering, interpretatie, kritiek of visie van de auteur op onze historische en actuele maatschappij steeds het kernpunt blijft. We willen met onze films de kijker in verwondering brengen, tot nadenken zetten, nieuwe inzichten laten ontstaan, die zorgen voor een breder en kritischer wereldbeeld, noodzakelijk in onze vaak eendimensionaal evoluerende maatschappij.
De impact van de documentaire film moet ook universeel zijn: vanuit haar duidelijke (soms kleine) context de deuren openen naar een grotere waarheid, het moet dus als het ware transnationaal zijn.
Off World werd in 1995 opgericht door Eric Goossens en in 2002 sloot Frederik Nicolai zich bij Off World aan. Vandaag werkt Off World in eigen land duurzaam samen met nationale omroepen VRT-canvas en RTBF, en een uitgebreid internationaal netwerk van coproducenten, omroepen, distributeurs waarmee op regelmatige basis wordt samengewerkt. Daarnaast zet Off World zich actief in om de Vlaamse documentairesector mondiaal meer op de kaart te zetten.
Samen met Vlaamse collega documentaireproducenten werd in 2009 de beroepsorganisatie Flanders Doc opgericht. Flanders Doc streeft naar verdere performantie, professionalisering en internationalisering van de Vlaamse documentairesector door het bundelen van creatieve krachten. Off World koos voor Brussel als uitvalsbasis, hoofdstad van de regio Vlaanderen, België en Europa.

ERIC GOOSSENS

Eric studeerde communicatiewetenschappen aan de Katholieke Universiteit van Leuven en liep vervolgens een jaar stage bij het Audiovisueel Centrum van de K.U.L. Daarna werd hij door Erwin Provoost gevraagd onder de vleugels van FEMI (Flemish Media Institute) verschillende scenarioworkshops in binnen en buitenland te organiseren onder de artistieke leiding van de Amerikaanse scenarist Frank Daniel. Hij nam ook deel aan een aantal documentaire workshops georganiseerd door het FEMI en begeleid door de Stephen Peet (BBC). Het audiovisuele productiehuis Little Big One werd vanaf 1990 de volgende stek waar Eric Goossens als televisieproducent aan diverse projecten voor zowel de VRT, RTBF en Canal+ mocht meewerken.
In 1995 richtte Eric Goossens het productiehuis Off World op. In de daar op volgende jaren werden vele commercials en documentaires geproduceerd, zoals 12 documentaires in de reeks Hoge Bomen, de 3-delige reeksen Kongo en Arm Wallonië. Samen met Anton Roebben, uitzonderlijk animatie-expert en vroegere collega van Eric bij Little Big One, richtte hij in 1999 het productiehuis Walking The Dog op. Walking the Dog produceert creatieve animatiefilms en series.
Eric Goossens is ook ondervoorzitter van anim.be, de vereniging van Belgische animatieproducenten, en één van de drijvende krachten van FlandersDoc, de vereniging van de Vlaamse documentaire-producenten.

FREDERIK NICOLAI

Frederik Nicolai wordt nogal eens verward met een naamgenoot die veel furore maakte in het Brusselse café- en restaurantcircuit. Hier gaat het om een andere Frederik Nicolai, die zonder enige horeca-ervaring, sinds 2002 zijn documentairepassie deelt met Eric Goossens.
Frederik begon zijn carrière met de uitvoerende productie van kortfilms (Haun, Carlo,...) en werkte daarna een aantal jaren in Nederland als productieleider van fictieseries en films als Burgers/Reizigers (VPRO/Motel Films), Little Girl Blue (NPS, Motel Films),... Daarna wijdde hij zich volledig op de auteursdocumentaire en was hij producer van onder andere 4 Elements (Jiska Rickels, Fu Works, openingsfilm Idfa 2006), Filmen zonder grenzen (Hans Heijnen, NPS, Zeppers Film), Panna (Nordin lasfar, NPS, Zeppers Film), Johnny Hoes (Hans Heijnen, NPS, Zeppers Film),...
Na jarenlang pendelen tussen Brussel en Amsterdam, koos Frederik voor Brussel als thuishaven, en wil hij samen met Eric Goossens, een sterk palmares en internationaal netwerk voor off World uitbouwen. Naast regiecoach voor jonge makers is Frederik ook stichtend lid van FlandersDoc en gastdocent/tutor aan Luca School of Arts.

OFF WORLD
Deschampheleerstraat 24-26, 1081 Brussel, België
T : +32 2 412 40 40 & +32 2 412 40 41 F : +32 2 412 40 49
eric.goossens@offworld.be I frederik@offworld.be I www.offworld.be